

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА РАДИОТО И ТЕЛЕВИЗИЯТА

(Обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. – бр. 60 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. – бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г. и бр. 68 от 2020 г.)

§ 1. Наименованието на глава първа се изменя така:

„Глава първа

Медийни услуги и услуги на платформи за споделяне на видеоклипове“

§ 2. Преди чл. 1 се създава наименование „Раздел I Общи положения“.

§ 3. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. Този закон урежда:

1. медийните услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на Република България;

2. услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, предоставяни от доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България, доколкото попадат в областите, координирани от Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови

и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ, L 95 от 15.04.10, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година (ОВ, L 303 от 28.11.2018 г.)."

§ 4. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 1 се изменя така:

„1. услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е предоставяне – в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, на аудиовизуални предавания/радиопредавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения;“.

2. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) Аудио-визуално предаване е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.

(4) Радиопредаване е самостоятелен елемент, независимо от неговата продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на радиоуслуги.“

3. В ал. 5:

а) точка 2 се изменя така:

„2. дейности, които по принцип са с нестопански характер като предоставяне на аудиовизуално съдържание на интернет сайтове за лично ползване и нетърговски общности по интереси и които не са конкурентни на линейни и нелинейни медийни услуги;“

б) точка 6 се изменя така:

„6. електронни варианти на вестници и списания, включително видеоклипове, включени в редакционното им съдържание и анимирани изображения;“.

4. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Услуга на платформа за споделяне на видеоклипове е услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове или и на двете за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информиране, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и подреждане в определен ред (секвенциране).

(7) Генериран от потребител видеоклип е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител.“

§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Редакционно решение е решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на медийната услуга.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 6. Създават се чл. 4а и 4б:

„Чл. 4а. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове е физическото лице – едноличен търговец или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове.

Чл. 4б. (1) Насърчава се саморегулирането и съвместното регулиране чрез кодекси за поведение и стандарти, където това е уместно и подходящо. Кодексите за поведение и стандартите включват, но не се ограничават до:

1. Етичен кодекс на българските медии, разработен от Фондация „Национален съвет за журналистическа етика“;

2. Единен стандарт за регулация на нивата на звука в рекламата, приет в индустрията;

3. Национални етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, съобразени с Кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3;

4. други стандарти за прилагане на Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Кодексите за поведение и стандартите и прилагането им трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да са широко приети от основните заинтересовани страни;

2. да включват ясно и недвусмислено поставени цели;

3. да бъде предвиден механизъм за редовно, прозрачно и независимо наблюдение и периодична оценка на постигането на поставените цели;

4. да бъдат предвидени средства за ефективното им спазване, включително ред за изменение, и ефективни и пропорционални санкции.

(3) Доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват разпоредбите на актовете по ал. 1.

(4) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват разпоредбите на Националните етични правила по ал. 1, т. 3.

(5) Насърчава се саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представляват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на ал. 2, т. 2-4. Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.

(6) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, и с правото на Европейския съюз, и ако Съветът за електронни медии прецени, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него, Съветът може да изиска от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, да

спазват съответните правила. Съветът за електронни медии информира за правилата и Европейската комисия в едномесечен срок.“

§ 7. След чл. 46 се създава наименование „Раздел II Разпоредби, приложими за медийните услуги“.

§ 8. В чл. 5 ал. 3-9 се отменят.

§ 9. Създават се чл. 5а-5в:

„Чл. 5а. (1) Осигурява се свобода на приемането и не се ограничава на територията на Република България препредаването на медийни услуги от други държави - членки на Европейския съюз, на основания, които попадат в областите, координирани от Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.

(2) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава - членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 1 или чл. 17а, ал. 1, или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, описани по-горе в тази алинея;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално - той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения;

4. консултациите с държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, и с Европейската комисия не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Европейската комисия е получила уведомлението по т. 2.

(3) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 2, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 2, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива (ЕС) 2010/13,

изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 2, т. 2.

(4) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудио-визуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава - членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 2 или засяга, или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана, при следните условия:

1. през предходните 12 месеца деянието, описано по-горе в тази алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;

2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;

3. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.

(5) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 4, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 4, т. 2, като решението на Европейската комисия е взето по предвидения в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 4, т. 2.

(6) Алинеи 2 и 4 се прилагат независимо от наличието на основания за търсене на административнонаказателна, наказателна или друг вид отговорност, когато за съответните нарушения такава е предвидена в държавата членка, под чиято юрисдикция попада съответният доставчик на медийни услуги.

(7) В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, Съветът за електронни медии може да вземе решение да не се прилагат условията, предвидени в ал. 4. Съветът за електронни медии съобщава предприетите мерки в най-кратък срок на Европейската комисия и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като посочва причините, поради които приема, че случаят е спешен.

(8) Европейската комисия разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Европейския съюз. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии спешно прекратява прилагането на мерките.

(9) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно ал. 2 и 4 и в срок един месец от получаването на уведомлението отправи искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(10) Насърчава се обмяната на опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член, в рамките на Контактния комитет, създаден съгласно чл. 29 на Директива 2010/13/ЕС, и Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA), наричана по-нататък „ERGA”.

Чл. 56. (1) Ако Република България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес и ако Съветът за електронни медии прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава - членка на Европейския съюз, предоставя аудио-визуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на Република България, той може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с този член, като държавите си сътрудничат лоялно и бързо с оглед на постигането на взаимно удовлетворително решение.

(2) При получаване на обосновано искане от друга държава членка, упражнила свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес относно доставчик под българска юрисдикция, който предоставя аудио-визуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на тази друга държава членка, Съветът за електронни медии изисква от доставчика на медийни услуги под българска юрисдикция спазването на съответните правила от широк обществен интерес.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Европейската комисия за получените резултати и пояснява какви са

причините, ако не може да бъде намерено решение. Всяка от двете държави членки може да покани Контактния комитет, създаден по чл. 29 от Директива 2010/13/ЕС, да разгледа случая по всяко време.

(4) Съветът за електронни медии може да приеме подходящи мерки срещу доставчик на медийни услуги от друга държава членка в случаите, предвидени в ал. 1, ако:

1. прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на мерките по ал. 1, не са удовлетворителни, и

2. представи доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, които биха били приложими спрямо него, ако е под българска юрисдикция.

(5) Съветът за електронни медии трябва да разполага с доказателства, които дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила, като по-специално може да вземе предвид и произхода на рекламните приходи или приходи от разпространение, основния език на услугата или съществуването на програми или реклама, специално насочени към българската общественост. Предприетите мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.

(6) Мерки по ал. 5 могат да бъдат предприети само ако са изпълнени следните условия:

1. Съветът за електронни медии е уведомил Европейската комисия и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението да бъдат предприети мерки, като са посочени мотивите, на които се основава намерението;

2. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дадена възможност да изрази становище относно твърдените нарушения и планираните мерки;

3. Европейската комисия се е произнесла при спазване на реда, предвиден в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, че мерките са съвместими с правото на Европейския съюз и по-специално, че преценката на Съвета за електронни медии за предприемането им е правилно обоснована.

(7) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 5 с правото на Европейския съюз в срок три месеца от получаване на уведомлението по ал. 6, т. 1. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии не предприема планираните мерки.

(8) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението по ал. 6, т. 3 и в срок един месец от получаване на уведомлението отправи искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

(9) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на други държави - членки на Европейския съюз, които предоставят медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на България, спазват правилата на българското законодателство, приложимо към аудио-визуалните медийни услуги.

(10) Законът за електронната търговия се прилага, освен ако в този закон не е предвидено друго. В случай на противоречие между Закона за електронната търговия и този закон, предимство има този закон, освен ако в него не е предвидено друго.

Чл. 5в. (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да информират Съвета за електронни медии за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби.

(2) Съветът за електронни медии поддържа в Публичния регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под юрисдикцията на Република България, и на кои от изложените в § 1, т. 23 от Допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между вписаните в регистъра доставчици и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(3) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(4) Ако при прилагането на чл. 5а или 5б съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без неоснователно забавяне въпроса до Европейската комисия. Европейската комисия приема решение коя държава има юрисдикция в случаите и по реда на чл. 2, параграф 5в от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.”

§ 10. Член 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Доставчиците на медийни услуги осигуряват на страницата си в интернет лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните актуални данни:

1. наименование на доставчика на медийната услуга;
2. седалище и адрес на управление;
3. данните, включително адрес на електронната поща и телефон за контакти, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с доставчика;
4. данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и на страницата му в интернет, телефон за контакти.

(2) Съветът за електронни медии включва в регистрите си и връзка към информацията за структурата на собствеността и за действителните собственици на съответните доставчици, предоставена на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.”

§ 11. Член 8 се изменя така:

„Чл. 8. (1) Медийните услуги не трябва да съдържат:

1. подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;
2. публично подбуждане към тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

(2) При упражняване на контролните си правомощия по този член Съветът за електронни медии предприема действия, които са необходими и пропорционални, зачита правата и спазва принципите, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз.”

§ 12. Създават се чл. 8а-8в:

„Чл. 8а. (1) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че съдържанието в техните услуги постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух. Средствата за постигането на достъпност на съдържанието на аудио-визуални медийни услуги включват, без да се ограничават до жестомимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в плановете за действие по ал. 2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух.

(2) Доставчиците на медийни услуги предоставят на Съвета за електронни медии:

1. планове за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания за 3-годишен период;

2. годишни отчети за напредъка, постигнат по отношение на достъпността на техните услуги за хора с увредено зрение или слух.

(3) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудио-визуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин. Публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудио-визуални медийни услуги не следва да бъде възпрепятствано, ако в изключителни обстоятелства се окаже невъзможно информацията да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания.

(4) Обществените доставчици на медийни услуги създават и предоставят за разпространение новинарски и актуално-публицистични телевизионни предавания в съответствие с технологичното развитие и икономическите възможности на доставчиците по такъв начин, че да бъдат достъпни за хората с увредено зрение или слух. Плановете за действие на обществените доставчици имат за цел и субтитриране на всички телевизионни предавания с езиково съдържание, като новини, актуално-публицистични предавания, филми, сериали и други, като постепенно се обхванат и съответните нелинейни услуги по заявка. Конкретните задължения на БНР и БНТ за достъпност на съдържанието на предоставяните от тях услуги се определят в лицензиите им.

(5) Съветът за електронни медии поддържа на интернет страницата си актуални данни за контакт със служител от администрацията, определен със заповед на председателя на Съвета за електронни медии, на когото е възложено предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността. Съветът за електронни медии изпълнява задълженията си по тази алинея в тясно сътрудничество с организациите на хората с увреждания.

(6) Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките за достъпност на медийните услуги за хора с увреждания.

Чл. 8б. Съветът за електронни медии може да предприема мерки за достатъчна видимост на медийните услуги от общ интерес в съответствие с цели от общ интерес като медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие.

Чл. 8в. (1) Аудио-визуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват от трети лица с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

(2) Съветът за електронни медии приема изключения от ал. 1 във връзка със защитата на законните интереси на потребителите съобразно предвиденото в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива 2018/1808, като се отчитат правата и законните интереси на доставчиците на медийни услуги.“

§ 13. В чл. 15 ал. 1-3 се изменят така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги и журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация.

(2) Журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация не само пред аудиторията, но и пред ръководството на доставчик на медийни услуги.

(3) Доставчиците на медийни услуги и журналистите имат право да включват в предавания информация от неизвестен източник, като изрично посочват това.“

§ 14. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Доставчиците на медийни услуги зачитат правото на личен живот и спазват правилата за защита на личните данни на гражданите, като вземат предвид баланса между правото на личен живот и правото на свобода на изразяването и информацията.“

2. Алинеи 3 и 4 се отменят.

§ 15. В чл. 17 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 след думата „насилие“ се поставя точка и текстът докрая се заличава.

2. Алинея 3 се отменя.

§ 16. Член 17а се изменя така:

„Чл. 17а. (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се отнася до предавания, предоставени във време и по начин, гарантиращ, че децата обикновено няма ги да чуят или видят, като:

1. предавания в кодиран вид;

2. предавания, които се разпространяват в програми между 23,00 и 6,00 ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време, което не изключва отговорността на доставчиците на медийни услуги за спазването на принципите на чл. 10 през цялото времетраене на програмата.

(3) С оглед изпълнението на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително БНТ и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

(4) Предприеманите мерки могат да включват избор на време на излъчване, средства за проверка на възрастта, кодиране и/или други подходящи технически мерки за информиране и защита на аудиторията. Те следва да са пропорционални на потенциалната вреда от

предаването. Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.

(5) Кодексът по ал. 3 се приема от Съвета за електронни медии, след което става задължителен за всички доставчици на медийни услуги. Съветът за електронни медии публикува правилата на своята интернет страница и следи за спазването им.

(6) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да спазват правата на децата, уредени в Закона за закрила на детето и в други нормативни актове.

(7) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат участие на деца в предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното им развитие.

(8) Защитата на децата от неоправдано насилие и порнография по този закон се прилага независимо от прилагането на наказателни и други мерки, предвидени в законодателството.

(9) Личните данни на деца, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с мерките по ал. 4, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране, и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да предоставят достатъчно информация относно съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, предвидена в Кодекса за поведение по ал. 3, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудио-визуалната медийна услуга.

(11) Съветът за електронни медии насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране за защита на децата."

§ 17. В чл. 18, ал. 1 след думите „засегнати в“ се добавя „предавания, включени“.

§ 18. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги по заявка осигуряват най-малко 30 на сто дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

(2) Видимото присъствие включва достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.

(3) Задълженията по ал. 1 не се отнасят за доставчици, които са микропредприятия по смисъла на Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (обнародвана под номер C(2003) 1422) (ОВ, L 124 от 20.5.2003 г.), както и по отношение на доставчици с аудиторен дял, който е по-малък от 1 на сто от общата аудитория на всички аудио-визуални медийни услуги по заявка, предлагани на територията на Република България.

(4) Задължението по ал. 1 не се прилага и в случаите, когато то би било неприложимо на практика или необосновано поради естеството или темата на аудио-визуалните медийни услуги.

(5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в услугите по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките по ал. 1.“

§ 19. В чл. 19б думите „значимо събитие“ се заменят със „събитие с важно обществено значение по чл. 32, ал. 3“.

§ 20. Създава се раздел III „Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове“ с чл. 19г и 19д.

„Раздел III

Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове

Чл. 19г. (1) Съветът за електронни медии поддържа в Публичния си регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на територията на Република България, и посочва на кои от изложените в § 1, т. 23а от Допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за

списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между списъка и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.

(2) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.

(3) Ако при прилагането на този член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без забавяне въпроса до Европейската комисия.

Чл. 19д. (1) Без да се засяга прилагането на чл. 13-17 от Закона за електронната търговия, доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове предприемат подходящи мерки:

1. за защита на децата от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие, в съответствие с чл. 17а, ал. 1-3;

2. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в чл. 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;

3. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудио-визуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно Наказателния кодекс - публично подбуждане към извършване на терористични престъпления, престъпления, свързани с детска порнография, и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия.

(2) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове спазват изискванията, посочени в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на аудио-визуалните търговски съобщения, които организират и позиционират.

(3) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове вземат подходящи мерки за спазване на определените в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 изисквания за аудио-визуалните търговски съобщения, които не организират и позиционират, а са генерирани от потребители, като се взема предвид ограничения контрол, упражняван от платформите за

споделяне на видеоклипове над тези аудио-визуални търговски съобщения.

(4) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудио-визуални търговски съобщения, когато потребителите са декларирали съгласно ал. 8, т. 1, че тези съобщения съдържат аудио-визуални търговски съобщения, или когато този факт е известен на доставчика.

(5) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват нормите на Националните етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, включително, но не само, с цел ефективно да се намали излагането на деца на търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално, съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

(6) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове определят подходящи мерки за изпълнение на целите на този член съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед интереса на аудиторията.

(7) Мерките по ал. 6 трябва да са приложими и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформата за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на чл. 17 от Закона за електронната търговия.

(8) Мерките по ал. 6 в зависимост от случая могат да се състоят от:

1. наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това видео съдържа аудио-визуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;

2. прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализируют или да предупредят доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове относно посоченото в ал. 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;

3. системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в т. 2;

4. системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

5. лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в ал. 1 съдържание;

6. системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;

7. прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по жалби на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в т. 2 - 6;

8. ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.

(9) Личните данни на деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно ал. 8, т. 4 и 6, не се обработват за търговски цели, като директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

(10) Доставчиците на платформите за споделяне на видеоклипове изготвят общи условия, които се съгласуват със Съвета за електронни медии за съответствие с разпоредбите на този член. Те задължително съдържат мерките по ал. 6, с които се гарантира:

1. спазването на посочените в ал. 1 изисквания;

2. безпристрастното уреждане на споровете между доставчиците и потребителите чрез извънсъдебен механизъм, без да се лишават потребителите от правната защита, осигурена от националното право;

3. спазването на изискванията по чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на търговските съобщения, които не се организират и позиционират от доставчика за платформа за споделяне.

(11) Ако Република България упражни свободата си да наложи на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в чл. 28б, параграф 3 от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, тя спазва изискванията, установени в приложимото право на Съюза.

(12) Насърчава се саморегулирането чрез кодекси за поведение на Европейския съюз съгласно чл. 4б. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.

(13) Независимо от прилагането на този закон от Съвета за електронни медии, потребителите на платформите за споделяне на видеоклипове могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с ал. 1 и ал. 6-8."

§ 21. Член 20 се изменя така:

„Чл. 20. (1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове в случаите и по реда, предвидени в този закон.

(2) При осъществяване на своята дейност Съветът за електронни медии упражнява своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, като се ръководи от интересите на обществото, защитава свободата на словото, независимостта на доставчиците на медийни услуги, медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността,

недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

(3) Съветът не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са му възложени с този закон. Тази забрана не препятства упражняването на парламентарен контрол в съответствие с чл. 84, т. 17 от Конституцията на Република България.“

§ 22. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 8 думите „за ползване на радио- и телевизионни услуги“ се заменят със „събирани съгласно тарифата по чл. 102, ал. 6“ и пред тях се поставя запетая;

б) в т. 9 думите „радио- и телевизионна дейност“ се заменят с „радиодейност“;

в) в т. 12а думите „чл. 17, ал. 2 относно децата, чл. 17а, на споразумението по ал. 6 и критериите по ал. 5“ се заменят с „чл. 17а, ал. 1 и кодекса за поведение по чл. 17а, ал. 3“;

г) в т. 13 думите „радио- и телевизионни програми“ се заменят с „радиопрограми“;

д) в т. 14 думите „радио- и телевизионен оператор“ се заменят с „радиооператор“;

е) в т. 15 думите „радио- и телевизионна дейност“ се заменят с „радиодейност“;

ж) в т. 16 се създава буква „д“:

„д) платформите за споделяне на видеоклипове.“;

з) в т. 19 думата „издава“ се заменя с „взема решения за издаване, изменение, отнемане, прехвърляне и прекратяване на“;

и) създават се т. 23 и 24:

„23. предприема и насърчава предприемането на мерки и дейности, насочени към развитие на медийната грамотност в обществото;

24. осъществява надзор върху доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове за спазване изискванията на този закон, отнасящи се до тяхната дейност.“

2. Алинеи 5 и 6 се отменят.

3. В ал. 7 думите „Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност“ се заменят с „Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808“.

4. Създава се ал. 8:

„(8) Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране в изпълнение на чл. 4б, ал. 2 и следи за съответствието на актовете по чл. 4б, ал. 1 с нея. Производство може да се образува и по искане на заинтересовано лице. Образувано производство за съответствие приключва с решение на Съвета за електронни медии. В случай че Съветът за електронни медии установи несъответствие с рамката, за доставчиците на медийни услуги и/или доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове не възникват задължения за спазването на съответния акт.“

§ 23. Създава се чл. 33а:

„Чл. 33а. (1) Политиката за медийна грамотност съдържа мерки за развитието на умения и знания, които позволяват на гражданите:

1. да правят информиран избор за медийното съдържание и за медийните услуги;

2. да използват медийните услуги и медийното съдържание по безопасен начин;

3. да създават медийно съдържание и да участват отговорно, етично и ефективно в различните форми на комуникация.

(2) Министърът на културата:

1. инициира и ръководи дейността по изготвяне на национална политика за медийна грамотност;

2. докладва на Европейската комисия относно изпълнението на мерките за медийна грамотност.

(3) Съветът за електронни медии работи за развитие на медийната грамотност в сътрудничество с широк кръг заинтересовани страни, включително с Министерството на културата, Министерството на образованието и науката и с други органи на публичната власт, доставчици на медийни услуги, академични среди, организации на гражданското общество и потребители, като:

1. участва в изготвянето на национална политика за медийна грамотност;

2. събира информация относно участието на доставчиците на медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове в изпълнение на политиката по т. 1, анализира резултатите и предприема актуализиране на политиката на всеки три години;

3. изготвя ежегоден доклад за изпълнението на политиката като част от отчета по чл. 39.“

§ 24. Създават се чл. 41а и 41б:

„Чл. 41а. (1) Съветът за електронни медии осъществява обмен на информация, необходима за прилагане на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, с националните регулаторни органи и с Европейската комисия, и по-специално на членове 2-4 - с регулаторите на другите държави – членки на Европейския съюз.

(2) Когато Съветът за електронни медии бъде уведомен от доставчик на медийни услуги, попадащ под юрисдикцията на Република България, че той ще предоставя услуга, изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка на Европейския съюз, Съветът за електронни медии уведомява националния регулаторен орган на съответната държава.

(3) Когато територия на друга държава - членка на Европейския съюз, е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на Република България и регулаторният орган на тази държава изпрати искане до Съвета за електронни медии във връзка с дейностите на доставчика, Съветът за електронни медии прави всичко възможно да отговори на искането в двумесечен срок или в по-кратък срок, ако това е предвидено в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808.

(4) Когато територията на Република България е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава от Европейския съюз, Съветът за електронни медии може да отправи искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган на съответната държава. При поискване Съветът за електронни медии

предоставя на регулаторния орган на държавата от Европейския съюз, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.

Чл. 41б. Съветът за електронни медии участва чрез свои представители в дейността на Групата на европейските регулатори за аудио-визуални медийни услуги (ERGA).“

§ 25. В чл. 73, ал. 1 след думите „дадено предаване“ се добавя „или в генериран от потребител видеоклип“.

§ 26. В чл. 74 се правят следните изменения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания, с цел популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.“

2. В ал. 4 думите „в самото предаване“ се заменят с „в предаване или генериран от потребител видеоклип.“

§ 27. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, изречение първо, след думите „Търговските съобщения“ се поставя запетая и се добавя „предоставяни от доставчиците на медийни услуги“ и се поставя запетая.

2. В ал. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене“.

3. В ал. 9, т. 1 думите „физическа или морална вреда на децата“ се заменят с „физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата“.

4. Алинея 10 се изменя така:

„(10) Нивата на звука в аудио-визуалните търговски съобщения и търговските съобщения в радиоуслуги следва да са съобразени с единния стандарт по чл. 4б, ал. 1, т. 2.“

5. Създава се ал. 11:

„(11) Търговски съобщения за алкохолни напитки в аудио-визуални медийни услуги по заявка с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти трябва да отговарят на критериите, предвидени в чл. 88.”

§ 28. Член 76 се изменя така:

„Чл. 76. (1) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящи търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално, съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен. Правилата имат за цел ефективно намаляване на излагането на деца на търговски съобщения за подобни храни и напитки, както и да се гарантира, че тези търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

(2) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по ал. 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящите аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези правила се цели ефективно намаляване на излагането на децата на аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки.”

§ 29. В чл. 82, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене”.

§ 30. В чл. 83 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Позиционирането на продукти се разрешава, освен:

1. в новини и в актуално-публицистични предавания, предавания по потребителски въпроси и религиозни предавания;

2. в детски предавания;

3. в аудио-визуални медийни услуги на обществени доставчици с изключение на позициониране на продукти в кинематографични

произведения, във филми и сериали, създадени за аудио-визуални медийни услуги.”

2. Алинеи 2 и 3 се отменят.

3. В ал. 4 след думата „награди“ се поставя запетая и се добавя „настаняване, терен за снимки“.

§ 31. Член 84 се изменя така:

„Чл. 84. (1) Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. тяхното съдържание и организирането им в програмна схема при линейни услуги или в каталог при нелинейни медийни услуги по заявка да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги;

2. да не насърчават пряко покупката или наемането на стоки или услуги, по-специално, като рекламират изрично тези стоки или услуги;

3. да не изтъкват неоправдано съответния продукт;

4. аудиторията да е ясно информирана за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване на аудиторията; това изискване не се прилага за предаване, което не е произведено или поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него лице.

(2) Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:

1. цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;

2. конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

(3) Ограниченията по ал. 2 се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.“

§ 32. В чл. 85 ал. 3 се изменя така:

„(3) При разпространение на спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при разпространението на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключение.“

§ 33. В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „реклама и/или пазар“ се заменят с „рекламен и/или телепазарен спот“.

2. В ал. 3:

а) думите „spot за реклама и/или телевизионен пазар“ се заменят с „рекламен спот“;

б) създава се изречение второ:

„Телепазарни спотове са забранени по време на детски предавания.“

§ 34. След чл. 88 наименованието „Раздел III Спонсорство“ се заличава.

§ 35. Член 89 се изменя така:

„Чл. 89. (1) Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20 на сто от този интервал. Делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20 на сто от този интервал.

(2) Алинея 1 не се прилага за:

1. самопромоция и съобщения, направени от оператора за неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, както и за предавания и медийни услуги на свързани с него лица, предоставящи медийни услуги;

2. промоция на европейски филми;

3. призови за благотворителност и общественополезни каузи;

4. съобщения относно спонсорство;

5. позициониране на продукти;

6. неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотовете за телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.“

§ 36. В чл. 90 ал. 3 се изменя така:

„(3) В програми на БНР и БНТ, предназначени за регионално разпространение, общото времетраене на рекламата не може да надхвърля 6 минути на час.“

§ 37. В чл. 102 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Доставчиците на медийни услуги по заявка заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;

2. за издаване на удостоверение за вписване;

3. годишна такса за надзор.

(5) Доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове заплащат такси, както следва:

1. за проверка редовността на документите за първоначално вписване в публичния регистър по чл. 125к и за вписване на настъпили промени;

2. за издаване на удостоверение за вписване;

3. годишна такса за надзор.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 6 и се изменя така:

„(6) Размерът на първоначалната такса по ал. 3, т. 1 и 2, по ал. 4, букви „а“ и „б“ и по ал. 5, букви „а“ и „б“ се определя съобразно необходимите административни разходи на Съвета за електронни медии по подготовката и издаването на лицензията, на регистрацията или за вписването на услугата по заявка или платформата за споделяне на видеоклипове.“

3. Досегашната ал. 5 става ал. 7.

4. Досегашните ал. 6-9 стават съответно ал. 8-11 и се изменят така:

„(8) Размерът, сроковете и начините на заплащането на таксите по ал. 3-5 се определят с Тарифа за таксите за радио- и телевизионна дейност, одобрена от Министерския съвет. Тарифата се внася в Министерския съвет от министъра на културата по предложение на Съвета за електронни медии.

(9) Таксите по ал. 3-5 се определят в съответствие със следните принципи:

1. равнопоставеност на доставчиците на медийни услуги, съответно на доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове;

2. пропорционалност по отношение на административните разходи;

3. насърчаване на конкуренцията и на предоставянето на нови услуги;

4. задоволяване потребностите на обществото от качествени услуги.

(10) Доставчиците на медийни услуги и доставчиците на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове заплащат еднакви такси при еднакъв по вид и обхват дейност.

(11) Приходите от таксите по ал. 3-5 се администрат от Съвета за електронни медии.”

§ 38. В чл. 125к се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в основния текст цифрата „5“ се заменя с „6“;

б) в т. 3 думата „лицензирани“ се заменя с „български“;

в) създава се т. 6:

„6. шести раздел, който включва платформите за споделяне на видеоклипове.“

2. В ал. 4 се създава т. 5:

„5. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

3. В ал. 5:

а) създават се нови т. 2 и 3:

„2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на медийни услуги по заявка;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги по заявка;“

б) досегашните т. 2-6 стават съответно т. 4-8;

в) създава се т. 9:

„9. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

4. Създава се ал. 7:

„(7) В регистъра по ал. 2, т. 6 се включват следните данни:

1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление на юридическото лице или на физическо лице - едноличен търговец, което осъществява услуга на платформа за споделяне на видеоклипове след подаване на уведомление;

2. данни за юридическите и физическите лица, упражняващи контрол върху управлението на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове;

3. данни за органите на управление, включително персонален състав, на доставчиците на медийни услуги;

4. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;

5. териториален обхват, където това е приложимо;

6. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

7. дата на започване на дейността;

8. критерия за определяне на юрисдикцията на Република България.“

§ 39. В чл.125л се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „регистрираният оператор е длъжен“ се заменят с „лицензираният и регистрираният оператор са длъжни“.

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове уведомява Съвета за електронни медии за всяка промяна в данните от уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 14-дневен срок от настъпване на промяната.“

3. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

§ 40. В глава шеста се създава раздел VIII с чл. 125р-125х:

„Раздел VIII

Услуги на платформи за споделяне на видеоклипове

Чл. 125р. Лицата, които имат намерение да осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, уведомяват за това Съвета за електронни медии по реда на чл. 125с.

Чл. 125с. (1) Лицата по чл. 125р подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:

1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;

2. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;

3. териториален обхват;

4. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;

5. предполагаема дата за стартиране на дейността.

(2) Уведомлението по ал. 1 се подава на български език.

(3) Към уведомлението се прилага проект на общи условия за ползване на платформата за видеосподеляне.

Чл. 125т. (1) Общите условия на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове задължително съдържат:

1. идентификационни данни на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове – наименование, седалище и адрес на управление;

2. условия за ползване на услугите на платформата за видеосподеляне;

3. основни права и задължения на потребителите на услугите на платформата за споделяне на видеоклипове;

4. описание на мерките по чл. 19д, ал. 6 и 8;

5. отговорности и санкции при неизпълнение на общите условия;

6. условия и ред за ограничаване достъпа до съдържание или до услугите на платформата при нарушения от страна на потребителите.

(2) В случай на непълнота на уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(3) В случай че общите условия не отговарят на изискванията на този закон, Съветът за електронни медии уведомява за това лицето по чл. 125р, като дава указания и срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 6 и съгласува общите условия в 30-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняването на непълнотите и недостатъците по реда на ал. 2 и 3.

(5) Общите условия се публикуват на интернет страницата на доставчика на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, като се осигурява лесен, пряк и бърз достъп до тях.

Чл. 125у. (1) Изменение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове или на Съвета за електронни медии.

(2) Изменение на общите условия по инициатива на доставчика се извършва по реда на чл. 125с и 125т.

(3) Изменение на общите условия по инициатива на Съвета за електронни медии се извършва с цел осигуряване на интересите на потребителите (аудиторията). В този случай Съветът за електронни медии с решение дава задължителни указания на доставчика за съответните изменения.

(4) Промените в общите условия влизат в сила след съгласуването им по реда на чл. 127т, ал. 4.

Чл. 125ф. (1) При прекратяване осъществяването на услугите на платформа за споделяне на видеоклипове доставчикът уведомява Съвета за електронни медии в срок 14 дни.

(2) В 14-дневен срок Съветът за електронни медии заличава доставчика в съответния регистър.

Чл. 125х. (1) Доставчик на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове може да поиска писмено от Съвета за електронни медии издаване на удостоверение за вписване в регистъра.

(2) Съветът за електронни медии издава удостоверението по ал. 1 в 7-дневен срок от постъпване на искането.”

§ 41. В чл. 126 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) За нарушение на разпоредбите на чл. 7, ал. 1, чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, 2 и 5, чл. 11, чл. 12, чл. 13, ал. 3, чл. 14, чл. 16, ал. 1, чл. 17, чл. 18, ал. 3, чл. 19а, ал. 1 и 2, чл. 19в, ал. 4 и 7, чл. 75, ал. 1, ал. 3-6, ал. 8 и ал. 10, чл. 78, чл. 79, чл. 80, ал. 1, чл. 81, 82, чл. 83, ал. 1, чл. 84, ал. 1, т. 4 и ал. 2, чл. 85, чл. 86-88, чл. 89, ал. 1 и чл. 90 и 91 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв.“

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) За нарушение на разпоредбите на чл. 17а, ал. 1, чл. 75, ал. 7 и 9 и чл. 77 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.“

§ 42. В чл. 126а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „от 4000 до 15 000 лв.“ се заменят с „от 1000 до 7000 лв.“.

2. В ал. 4 думите „или на чл. 125л, ал. 2“ се заличават.

3. Създават се ал. 9-11:

„(9) При системно нарушение на закона от доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове вписването в публичния регистър по чл. 125к се заличава.

(10) При нарушение на чл. 8в се налага имуществена санкция от 2000 до 20 000 лв.

(11) При повторно нарушение по ал. 10 имуществената санкция е в двоен размер.“

§ 43. В чл. 126в се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) На лице, което без уведомление предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думите „чл. 125л, ал. 2,3,4 и 5“ се заменят с „на чл. 125л, ал. 2-4 и ал. 6“.

§ 44. В чл. 126г се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) На доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия на Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв.“

§ 45. Създава се чл. 126д:

„Чл. 126д. За нарушение на разпоредбите на този закон на доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 5000 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.“

§ 46. В чл. 127, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „доколкото с този закон не е установен друг ред“.

§ 47. Създават се чл. 128 и 129:

„Чл. 128. (1) Актът за установяване на административното нарушение се връчва срещу подпис на търговеца, на законния представител на юридическото лице или на упълномощено от него лице.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис, съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 910/2014 или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която обратната разписка е подписана от търговеца, от законния представител на юридическото лице или от техен пълномощник или служител, определен да получава книжа и съобщения.

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращане на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно връчване.

(5) Когато актът е връчен с обратна разписка и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

(6) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2-5, съобщение за съставянето му се поставя незабавно на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Съвета за електронни медии, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението се посочва и датата на поставянето му.

(7) Когато в 14-дневен срок от поставянето на съобщението по ал. 6 адресатът не се яви в Съвета за електронни медии за предявяване и подписване на акта, актосъставителят отбелязва това в акта, същият се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в деня на отбелязването.

Чл. 129. (1) Въз основа на актовете по чл. 128, ал. 2 председателят на Съвета за електронни медии издава наказателни постановления или мотивирани резолюции за прекратяване на административнонаказателното производство.

(2) Препис от наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя.

(3) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на нарушителя на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, се прилага съответно чл. 128, ал. 6 и 7, включително при отказ да се получи препис от наказателното постановление, и отбелязването се извършва от наказващия орган.“

§ 48. В § 1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 23, буква „а“:

а) в подбуква „бб“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

б) в подбуква „вв“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“;

в) в подбуква „гг“ думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“.

2. Създават се т. 23а-23г:

„23а. Доставчици на платформа за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България са:

а) доставчици, установени на територията на Република България по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, и

б) доставчици, които не са установени на територията на Република България съгласно буква „а“, но се считат за установени на територията на Република България за целите на този закон, когато доставчикът:

аа) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на Република България, или

бб) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на Република България.

Когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.

При наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.

23б. „Предприятие майка“ е предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия.

23в. „Дъщерно предприятие“ е предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка.

23г. „Група“ е предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени на територията на България в съответствие с § 1, т. 23а, буква „б“, се прилагат съответно чл. 1-2, чл. 13-17 и чл. 20, ал. 4 от Закона за електронната търговия.“

§ 49. В § 1а от Допълнителните разпоредби се създава т. 5:

„5. Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги

(Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия (ОВ, L 303 от 28.11.2018 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 50. В срок до осем месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии приема рамка за ефективно съвместно регулиране съгласно чл. 32, ал. 8 от Закона за радиото и телевизията.

§ 51. В срок осем месеца от влизането в сила на този закон доставчиците на медийни услуги предоставят планове си за действие във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните услуги за хората с увреждания по чл. 8а, ал. 2, т. 1 от Закона за радиото и телевизията.

§ 52. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 8а, ал. 6 от Закона за радиото и телевизията.

§ 53. До 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл. 19, ал. 5 от Закона за радиото и телевизията.

§ 54. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това министърът на културата представя на Европейската комисия доклад по чл. 33а, ал. 2, т. 2 от Закона за радиото и телевизията.

§ 55. (1) В срок до осем месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии изработва съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Българската национална телевизия и Българското национално радио, и приема Кодекс за поведение съгласно чл. 17а, ал. 3 от Закона за радиото и телевизията.

(2) До влизането в сила на Кодекса за поведение по ал. 1 се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по ал. 5 и последното сключено споразумение за защита на децата от съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие по отменената ал. 6 на чл. 32 от Закона за радиото и телевизията.

§ 56. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии привежда публичния регистър по чл. 125к от Закона за радиото и телевизията в съответствие с изискванията на този закон.

§ 57. В срок до един месец от влизането в сила на този закон Съветът за електронни медии утвърждава образеца на уведомление по чл. 125с, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията и го публикува на страницата си в интернет.

§ 58. В срок до два месеца от влизането в сила на този закон лицата, които осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, подават до Съвета за електронни медии уведомление по чл. 125с, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията.

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2020 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Законопроектът има за цел да транспонира разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2018/18“, в българското законодателство. Законопроектът е в изпълнение на Мярка 146 от Плана за действие за 2020 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз.

Медийната политика на ЕС се реализира с различни видове инструменти, между които основен инструмент е създадената през 1989 г. Директива 89/552/ЕИО на Съвета („Телевизия без граници“) относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, претърпяла три ревизии (1997, 2007, 2018). Директивата беше преименувана в Директива за аудио-визуалните медийни услуги и след първите две ревизии беше кодифицирана (Директива 2010/13/ЕС). Директивата е в основата на принципа за свободата на предаване и приемане на телевизионни предавания или услуги по заявка в целия ЕС.

За три десетилетия от влизането в сила на Директива „Телевизия без граници“ европейският медиен пейзаж се промени драматично. Цифровите технологии и интернет позволяват да имаме достъп до повече съдържание и медийни услуги, включително по заявка, от повече доставчици. Потребителските модели включват нови начини на достъп чрез телефони, таблети и други интелигентни устройства.

Зрителските навици, по-специално на по-младите поколения, значително са се променили.

Нови видове съдържание като например видеоклипове или генерирано от зрителите съдържание придобиват все по-голямо значение, а новите участници, включително доставчиците на услуги за видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове, вече са добре установени. Това изисква актуализирана правна рамка с цел да се отразят развитията на технологиите и на пазара.

Последната ревизия разширява обхвата на Директивата. Услугите на платформите за споделяне на видеоклипове предоставят аудио-визуално съдържание, което широката общественост, и по-специално младите хора, ползват във все по-голяма степен. Същото е вярно и за услугите на социалните медии, които са се превърнали във важно средство за споделяне на информация, развлечение и образование, включително чрез предоставяне на достъп до предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Тези услуги на социалните медии са включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС с цел да се осигури защита на непълнолетните от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза, насилие и тероризъм.

През 2018 г. бе приета Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия.

Основните съдържателни промени в европейската регулаторна рамка са:

- засилен принцип на държавата на произход, съгласувани процедури за дерогация и възможности за дерогации за целите на обществената сигурност и при сериозни рискове за общественото здраве;

- правила за платформите за споделяне на видео;

- защита на децата срещу вредното съдържание в онлайн пространството, по-добра защита при видео по заявка и разширяване на обхвата на задължението за защита и към платформи за споделяне на видеосъдържание;

- засилена защита на хората с увреждания;

- засилена защита срещу подбуждане към насилие или омраза и публични провокации за извършване на терористични престъпления за линейните услуги, видеото по заявка, платформите;

- популяризиране на европейските произведения в услугите за видео по заявка, които трябва да имат поне 30 на сто дял от европейското съдържание в каталога си и да гарантират видимостта на това съдържание;

- гъвкавост в регламентирането на телевизионната реклама;

- засилени разпоредби за защита на децата от неподходящи аудио-визуални търговски съобщения;

- независимост на аудио-визуалните регулатори, като се гарантира, че те са правно обособени и функционално независими от правителството и от всеки друг публичен или частен орган;

- насърчаване на медийната грамотност на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии.

За да бъде в съответствие с европейската регулаторна рамка в областта на медиите, е необходимо да бъдат въведени разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1808 в Закона за радиото и телевизията.

За реализация на тази цел беше изготвен консултационен документ. В него е представена Директива (ЕС) 1808/2018/ЕС, идентифицирани са проблеми, предстоящи за решаване, и беше потърсено мнението на заинтересованите страни и обществеността. Консултационният документ бе наличен на интернет страницата на Министерството на културата и постъпилите становища на заинтересованите страни бяха взети предвид при подготовката на настоящия законопроект.

Със Заповед № РД9К-66 на министъра на културата от 19 март 2019 г. беше създадена работна група със задача да изготви проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

В групата взеха участие представители на всички заинтересовани ведомства и организации - Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на финансите, Министерството на външните работи, представители на Комисията по култура и медии в Народното събрание, представители на дирекция „Координация по въпросите на Европейския съюз“ в администрацията на Министерския съвет, Съвета за електронни медии, Комисията за регулиране на съобщенията, Агенцията за закрила на детето, Българското национално радио, Българската национална телевизия, Асоциацията на българските радио- и телевизионни оператори, Българската асоциация на кабелните и комуникационните оператори, Асоциацията на филмовите и телевизионни продуценти, медийни експерти и др.

Директива (ЕС) 2018/1808 изисква държавите - членки на Европейския съюз, да приемат и публикуват до 19 септември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобрази действащото национално законодателство с новата регулаторна рамка на Европейския съюз в областта на медиите. Държавите - членки на Европейския съюз, също

така имат задължение да уведомят Европейската комисия за текста на тези мерки.

С приемането на законопроекта се въвеждат последователни и координирани регулаторни правила за подобряването на защитата на потребителите и непълнолетните лица. В проекта се предвиждат условия на равнопоставеност, съхраняване на целостта на вътрешния пазар и засилване на правната сигурност.

С приемането на законопроекта ще се създадат възможности за насърчаване на производството и разпространението на европейски произведения.

Със законопроекта се въвеждат правила за разширяване на обхвата на задължението за защита на гражданите освен към линейните услуги и услугите по заявка, и към платформи за споделяне на видеосъдържание. Ще бъде засилена защитата срещу подбуждане към насилие или омраза и публични провокации за извършване на терористични престъпления за линейните услуги, видеото по заявка, платформите за споделяне на видео.

Законопроектът предвижда постепенно да се повишава нивото на защита на хората с увреждания, което от своя страна ще изпълни и изискванията на друга хоризонтална политика на ЕС, зaleгнала в Европейския акт за достъпност.

Със законопроекта се предоставят необходимият инструментариум и правомощия на националния регулаторен орган за осъществяване на по-ефективен контрол върху пазара, което ще рефлектира върху механизмите за защита на правата и интересите на потребителите на тези услуги.

Ще бъдат увеличени правомощията на регулатора в няколко направления: в ефективната защита при прилагането на правилата за хората с увреждания и насърчаването на медийната грамотност.

Съществуващите регулаторни режими продължават да се прилагат, като се уточнява обхватът на услугите, за които те се отнасят. Във връзка с разширяване на обхвата на Директива (ЕС) 2018/1808 се създава уведомителен режим за платформите за видеосподеляне под юрисдикцията на Република България.

С цел по-голяма прозрачност относно действителните собственици на медиите Съветът за електронни медии включва в съществуващите регистри и връзка към информацията за структурата на собствеността и за действителните собственици на съответните доставчици, достъпна в Търговския регистър.

Създава се Регистър на доставчиците на услуги на платформи за видеосподеляне под юрисдикцията на Република България.

В законопроекта са предвидени и разпоредби за насърчаване на медийната грамотност на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии.

В чл. 32, ал. 1, т. 9, 13, 14 и 15 предложените изменения са съобразени с факта, че от 1 септември 2013 г. е преустановено наземното аналогово разпространение на телевизионни програми в България (в съответствие с § 209, ал. 5 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за електронните съобщения; Плана за въвеждане на наземното цифрово телевизионно разпространение (DVB-T) в Република България, приет с Решение на Министерския съвет от 22 август 2013 г.). Във връзка с това в разпоредбите относно правомощията на Съвета за електронни медии, които регламентират наземно аналогово разпространение на радио- и телевизионни програми (вземане на решения за издаване, изменение, отнемане, прехвърляне и прекратяване на лицензии; изискване на информация за техническите параметри, необходими за това;

провеждане на конкурси и издаване на лицензии) думата „телевизионни“ се заличава.

Разпоредбите относно защитата на личния живот и защитата на тайната на източниците са прецизирани с оглед на развитието на стандартите в международното право.

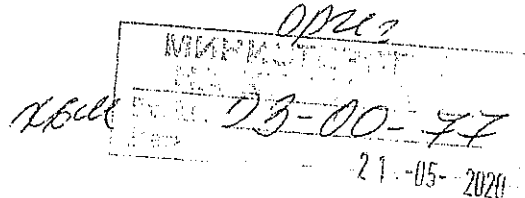
МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

 (Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

№ 02.05-42
21.05 2020 г.

ДО
Г-ЖА КРАСИМИРА СТЕФОВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВОТО НА
КУЛТУРАТА

На Ваш Изх. № 03-00-77/13.05.2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТЕФОВА,

Приложено Ви изпращам становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ относно съгласуването на частична предварителна оценка на въздействието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Съгласуването се извършва на основание чл. 306 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Приложение: становище на дирекция „Модернизация на администрацията“

**ГЛАВЕН СЕКРЕТАР
НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

ВЕСЕЛИН ДАКОВ

Становище на администрацията на Министерския съвет

Съгласуването се извършва на основание чл. 21, ал. 5 от Закона за нормативните актове

Проект на акт: Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията	Вид оценка:	Частична
	Становище по ред:	Единствено съгласуване
	Дата:	20.05.2020
	В отговор на №:	03-00-77/13.05.2020 г.
	Институция:	Министерство на културата
Диспозитив:	Съгласува с препоръки	
Основание:	Чл. 30б, ал.3, т. 2, б. „а“ от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация	

I. Общ коментар

По всеки раздел от формуляра трябва да бъде включена информация. Тя следва да бъде ясно структурирана и релевантна за раздела. Съветваме преди да бъдат отразени коментарите по раздели, да се направи справка с Ръководство за извършване на предварителна оценка на въздействието, публикувано в секция „Публикации“ на Портала за обществени консултации.

II. Относно раздел 1 „Дефиниране на проблема“:

Предлагаме изложението на раздела да се допълни с конкретна информация за идентифицираните проблеми (причини, проявление, последствия). Също така описаните проблеми следва да съответстват на поставените цели в раздел 2 „Цели“. Ясно посочете връзката между проблемите и несъвършенствата на Закона за радиото и телевизията. Насърчаваме използването на всички налични данни и анализи по темата – на национално и европейско ниво.

III. Относно раздел 4 „Варианти на действие“:

Предлагаме изложението за всички описани варианти да се доразвие, като се представят конкретните мерки, които произтичат от всеки вариант.

IV. Относно раздел 5 „Негативни въздействия“ и раздел 6 „Положителни въздействия“:

В тези раздели следва да се опишат всички идентифицирани негативни и положителни въздействия относно всички описани в раздел 4 варианти на действие. Изложението следва да е ясно разграничено за всеки отделен вариант.

V. Относно раздел 7 „Потенциални рискове“:

От изложението не става ясно какви са идентифицираните потенциални рискове. Предлагаме информацията да се прецизира.

VI. Относно раздел 8.1. „Административната тежест за физическите и юридическите лица“ и раздел 8.2. „Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?“:

Предвид избрания отговор на раздел 8.1., следва да се опише в какво се изразява очакваното повишаване на административната тежест. Предлагаме при анализа да се използва и Калкулатора на административната тежест, наличен на Портала за обществени консултации.

Изложението на раздел 8.2. е неясно. Предлагаме текстът да се прецизира с цел изясняване кои режими и услуги ще бъдат засегнати от евентуалната промяна. Също така

частта, отнасяща се до въздействието върху националния бюджет, следва да бъде включена в изложението на съответния вариант на действие в раздел 4, като същевременно се доразвие. В този вид информацията не е ясна.

VII. Относно раздел 9 „Създават ли се нови регистри?“:

Предлагаме изложението да се допълни с информация за промените, които ще настъпят, с цел осигуряване на връзка на съществуващите регистри с Търговския регистър.

Предвид информацията за създаване на нов регистър на доставчиците на услуги на платформи за видеосподеляне, предлагаме изложението да се доразвие, с цел изясняване на правното основание, изискванията за вписване, водене, отписване в регистъра, както и др. особености на новия регистър.

VIII. Относно раздел 10 „Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?“:

Предвид отбелязания отговор в раздела, предлагаме да се допълни с информация относно конкретни идентифицирани въздействия, които се очакват да настъпят за микро, малките и средните предприятия.

* Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

** При съгласуването по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация се съпоставят кръга от въпроси проблеми и решения, разгледани в оценката на въздействието и кръга от въпроси, засегнати обхвата на нормативната намеса в проекта на акт.

*** На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

**** На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации, провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

**ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“**

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на културата	Нормативен акт: Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: юли- декември 2020 год.	Дата: 07.05.2020 год.
Контакт за въпроси: Аксения Бонева, Държавен експерт, дирекция МСЕПРД	Телефон: тел. 02/94 00 978, e-mail: axenia.boneva@mc.government.bg

1. Дефиниране на проблема:

Медийната политика на ЕС се реализира с различни видове инструменти, между които основен инструмент е създадената през 1989 г. Директива *Телевизия без граници*, претърпяла три ревизии (1997, 2007, 2018). Директивата беше преименувана в *Директива за аудиовизуалните медийни услуги*, и след първите две ревизии беше кодифицирана (Директива 2010/13/ЕС). Директивата е в основата на принципа за свободата на предаване и приемане на телевизионни предавания или услуги по заявка в целия ЕС.

За три десетилетия от влизането в сила на Директива *Телевизия без граници* европейският медиен пейзаж се промени драматично. Цифровите технологии и интернет позволяват да имаме достъп до повече съдържание и медийни услуги, включително по заявка, от повече доставчици. Потребителските модели включват нови начини на достъп чрез телефони, таблети и други интелигентни устройства. Зрителските навици, по-специално на по-младите поколения, значително са се променили.

Нови видове съдържание, като например видеоклипове или генерирано от зрителите съдържание, придобиват все по-голямо значение, а новите участници, включително доставчиците на услуги за видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове, вече са добре установени. Това изисква актуализирана правна рамка, с цел да се отразят развитията на технологиите и на пазара.

Последната ревизия разширява обхвата на директивата. Услугите на платформите за споделяне на видеоклипове предоставят аудиовизуално съдържание, което широката общественост, и по-специално младите хора, ползват във все по-голяма степен. Същото е вярно и за услугите на социалните медии, които са се превърнали във важно средство за споделяне на информация, развлечение и образование, включително чрез предоставяне на достъп до предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Тези услуги на социалните медии са включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС с цел да се осигури защита на непълнолетните от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза, насилие и тероризъм.

През 2018 година е приета Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 год. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия.

1.1. *Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.*

След последващата оценка на Директивата за аудиовизуалните медийни услуги (ДАВМУ) в рамките на Програмата за пригодност и резултатност на регулаторната рамка (REFIT) през 2015 година, Европейската комисия предложи ревизия на Директива 2010/13/ЕС Директивата за аудиовизуалните медийни услуги

Цялостното заключение е, че целите на ДАВМУ продължават да са валидни.

При оценката по REFIT бяха установени три основни групи проблеми:

- *недостатъчна защита на непълнолетни лица и потребители при гледане на видеоклипове чрез платформи за споделяне на видеоклипове;*
- *липса на равнопоставеност между традиционните телевизионни услуги и услугите по заявка, както и слабости на вътрешния пазар, произтичащи от факта, че някои правила на ДАВМУ не са достатъчно точни;*
- *правила за търговските съобщения, които вече не съответстват на предназначението си.*

Оценката по REFIT стигна до заключението, че съществуват възможности за опростяване, по-специално на процедурите, подпомагащи прилагането на принципа „страна на произход“, както и на някои правила за търговските съобщения.

1.2. *Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).*

Основните съдържателни промени в европейската регулаторна рамка са :

- *засилен принцип на държавата на произход, съгласувани процедури за дерогация и възможности за дерогации за целите на обществената сигурност и при сериозни рискове за общественото здраве;*
- *правила за платформите за споделяне на видео;*
- *защита на децата срещу вредното съдържание в онлайн пространството,*

по-добра защита при видео по заявка и разширяване на обхвата на задължението за защита и към платформи за споделяне на видеосъдържание;

- засилена защита на хората с увреждания;
- засилена защита срещу подбуждане към насилие или омраза и публични провокации за извършване на терористични престъпления за линейните услуги, видеото по заявка, платформите;
- популяризиране на европейските произведения в услугите за видео по заявка, които трябва да имат поне 30% дял от европейското съдържание в каталога си и да гарантират видимостта на това съдържание;
- гъвкавост в регламентирането на телевизионната реклама;
- засилени разпоредби за защита на децата от неподходящи аудиовизуални търговски съобщения;
- независимост на аудиовизуалните регулатори, като се гарантира, че те са правно обособени и функционално независими от правителството и от всеки друг публичен или частен орган;
- насърчаване на медийната грамотност на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии.

За да бъде в съответствие с Европейската регулаторна рамка в областта на медиите, е необходимо да бъдат въведени разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1808 в Закона за радиото и телевизията.

За реализация на тази цел беше изготвен консултационен документ. В него е представена Директива 1808/2018/ЕС, идентифицирани са проблеми, предстоящи за решаване, и беше потърсено мнението на заинтересуваните страни и обществеността. Консултационният документ бе наличен на интернет страницата на Министерство на културата и постъпилите становища на заинтересованите страни бяха взети предвид при подготовката на настоящия законопроект.

Директива (ЕС) 2018/1808 изисква държавите членки на ЕС да приемат и публикуват до **19 септември 2020 г.** законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобрази действащото национално законодателство с новата регулаторна рамка на ЕС в областта на медиите. Държавите членки на ЕС също така имат задължение да уведомят Европейската комисия за текста на тези мерки.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

не

2. Цели

Основните цели са свързани с:

- подобряването на защитата на потребителите и непълнолетните лица.
- Гарантиране на условия на равнопоставеност, съхраняване на целостта на вътрешния пазар и засилване на правната сигурност.
- Опростяване на законодателната рамка.
- насърчаване на производството и разпространението на европейски произведения.

Основна мярка за постигане на тези цели е въвеждането на разпоредбите на новата европейска регулаторна рамка в областта на медиите- Директива (ЕС) 2018/1808 в Закона за радиото и телевизията.

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Заинтересовани страни са: националните регулаторни органи, публичните излъчващи оператори, търговските излъчващи оператори, доставчиците на услуги по заявка (услуга за гледане на запис на вече излъчени телевизионни предавания, услуги за видео по заявка, новини/портали), платформите за споделяне на видеоклипове (понастоящем извън обхвата на ДАВМУ), саморегулиращите се организации, потребителите, включително непълнолетните лица, рекламодателите, рекламните агенции (особено по отношение на търговските съобщения) и независимите продуценти и разпространителите на съдържание (особено във връзка с насърчаването на европейски произведения).

За да се оползотвори реално потенциалът на аудиовизуалните медийни услуги, да се извлекат максимални ползи за всички и да се гарантира устойчивото развитие на сектора, трябва да продължат усилията за намиране на необходимия баланс между интересите на всички заинтересовани страни, като това може да се постигне чрез осигуряването на правна стабилност и добре функционираща, предвидима и последователна регулаторна среда.

3. Варианти на действие:

1. Вариант 0 - Не се предприемат действия.

При този вариант не се предвижда предприемането на промени в настоящата нормативна уредбата на медийната регулация предвидена в ЗРТ. Този вариант предполага запазване на съществуващата нормативна уредба и ненамеса в обществените отношения, попадащи в сферата на действие на оценяваната политика.

Ако не се предприемат никакви действия, на първо място Република България, като държава членка на ЕС няма да изпълни задължението си да въведе в националното законодателство изискванията на Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 год. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги),

предвид променящите се пазарни условия, което ще доведе до стартиране на наказателна процедура срещу страната ни и налагане на сериозни санкции.

При този вариант няма да бъдат въведени мерки за преодоляване на недостатъчната защита на непълнолетни лица и потребители в платформите за споделяне на видеоклипове, ще бъде нарушена равнопоставеността между различните доставчици на медийни услуги на българския пазар, както и ще бъдат затруднени процедурите на сътрудничество между регулаторните органи, както и ще бъдат ограничени възможностите за производство и разпространение на европейски произведения.

Запазването на настоящите разпоредби на ЗРТ би възпрепятствало осъществяването на планираните цели. Идентифицираните проблеми са свързани с действащата регулаторна рамка, установена в ЗРТ, и затова е напълно логично, че нейното запазване не би могло да доведе до разрешаване на проблемите.

Всичко изложено налага категоричния извод, че идентифицираните проблеми в медийната правната рамка не могат да бъдат преодоляни чрез запазване на настоящата правна уредба. Следователно, Вариант 0 следва да бъде отхвърлен.

2. Вариант 1 - Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Вариант 1 се предлага в отговор на направената констатация, че проблемите в оценяваната политика имат регулаторен характер. Посоченият Вариант 1 предлага разрешаване на идентифицираните проблеми чрез усъвършенстване на съществуващата към момента правна уредба.

Република България, като държава членка на ЕС ще изпълни задължението си да въведе в националното законодателство изискванията на Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 год. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (**Директива за аудиовизуалните медийни услуги**), предвид променящите се пазарни условия.

С приемането на проекта ще се въведат последователни и координирани регулаторни правила за подобряването на защитата на потребителите и непълнолетните лица. С проекта ще бъдат гарантирани условия на равнопоставеност, съхраняване на целостта на вътрешния пазар и засилване на правната сигурност. Ще бъде постигнато опростяването на законодателната рамка. С приемането на законопроекта ще се създадат възможности за насърчаване на производството и разпространението на европейски произведения.

Със законопроекта ще бъдат въведени правила за разширяване на обхвата на задължението за защита и към платформи за споделяне на видеосъдържание. Ще бъде засилена защитата срещу подбуждане към насилие или омраза и публични провокации за извършване на терористични престъпления за линейните услуги, видеото по заявка, платформите.

Законопроектът ще осигури защита на хората с увреждания, което от своя страна ще изпълни и изискванията на друга хоризонтална политика на ЕС, заложила в

Европейския акт за достъпност.

Законопроектът ще гарантира независимостта на аудиовизуалния регулатор, като се гарантира, че той е правно обособен и функционално независим от правителството и от всеки друг публичен или частен орган;

В законопроекта са предвидени и разпоредби за насърчаване на медийната грамотност на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии.

Препоръчваме вариант 1, защото с него се постигат описаните по-горе цели и желани ефекти.

4. Негативни въздействия:

Не се предприемат действия:

- **1. Негативно въздействие върху потребителите на медийни услуги**- ще бъде намалена защитата на непълнолетни лица и потребители в платформите за споделяне на видеоклипове, както и защитата срещу подбуждане към насилие или омраза и публични провокации за извършване на терористични престъпления за линейните услуги, видеото по заявка, платформите. Ще бъдат нарушени правата на хората с увреждания да получават аудиовизуални медийни услуги. Аудиоторията ще бъде лишена от възможността да употребява европейско аудиовизуално съдържание.
- 2. Негативно въздействие върху Република България** - неизпълнението на ангажиментите на Република България като държава членка на ЕС, ако не бъдат предприети предлаганите законодателни действия ще доведе до стартиране на наказателна процедура от страна на ЕК за неприлагане на правото на ЕС.
- 3. Негативно въздействие върху бизнеса** – няма да се реализират едни от основните изменения в регулаторната рамка, свързани със стимулиране на бизнеса и конкуренцията в следните направления: създаване на равнопоставеност между различните участници на медийния пазар. Няма да могат да се възползват от либерализацията и гъвкавостта по отношение на правилата за търговските съобщения. Няма да се осъществи постигане на плавно надграждане на вече съществуващите правила и тяхното осъвременяване, като същевременно се осигури така нужната за бизнеса предсказуемост на правилата и устойчивост на законодателната рамка и др.
- 4. Негативно въздействие върху Националния регулаторен орган** - съществува опасност да не се предоставят необходимите механизми и правомощия на регулатора за по-ефективен контрол върху пазара, което ще рефлектира върху механизмите за защита на правата и интересите на потребителите на тези услуги. Липсата на правомощия за приемане на съответни правила за минималните изисквания за сигурност и надзор може да доведе до невъзможност да се осъществява ефективен контрол на последователното прилагане на мерките за сигурност.

6. Положителни въздействия:

1. Върху потребителите на съобщителни услуги: засилване на защитата на непълнолетни лица, включително чрез определяне на задължение за защита от вредно за непълнолетни лица съдържание и от изказвания, подбуждащи към омраза, в платформи за споделяне на видеоклипове; въвеждане на мерки за засилена защита на достъпа до информация на хората с увреждания; гарантиране на принос на медийните услуги към културното многообразие, съобразен с различните стопански модели;

2. Върху Република България - Република България ще изпълни задълженията си като държава членка на ЕС за въвеждане изискванията на правото на ЕС в националното законодателство.

3. Върху бизнеса – въвеждане на правила за: преодоляване на липсата на справедливо третиране на услугите за телевизионно излъчване и услугите по заявка, включително в областите на защитата на непълнолетни лица, насърчаването на европейските произведения. Запазване на гъвкавостта и конкурентноспособността на пазара при излъчване на търговските съобщения. Запазване на известна гъвкавост в начина, по който държавите членки ще прилагат ДАВМУ, и допускане на съображения във връзка със субсидиарността и националните особености;

4. Върху Националния регулаторен орган – предоставят се необходимият инструментариум и правомощия на националния регулаторен орган за осъществяване на по-ефективен контрол върху пазара, което ще рефлектира върху механизмите за защита на правата и интересите на потребителите на тези услуги. Ще бъде гарантирана независимостта на медийния регулатор и ще бъдат увеличени правомощията му в ефективната защита при прилагането на правилата за хората с увреждания и насърчаването на медийната грамотност.

7. Потенциални рискове: Не са идентифицирани конкретни рискове при реализирането на Вариант 1 „Приемане на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията“ от т. 4 на настоящата частична оценка.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

x ☐ Няма ефект

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Съществуващите режими продължават да се прилагат, като се уточняват услугите, за които те се отнасят.

Във връзка с разширяване на обхвата на Директива 2018/1808, в проекта ще бъдат въведени разпоредби за създаване на уведомителен режим за платформите за

видеосподеляне под юрисдикцията на Република България.

9. Създават ли се нови регистри?

Към съществуващите регистри се включва връзка към Търговския регистър. Съветът за електронни медии включва в регистрите си и връзка към информацията за структурата на собствеността и за действителните собственици на съответните доставчици, предоставена на Търговския регистър

Създава се регистър на доставчиците на услуги на платформи за видеосподеляне под юрисдикцията на Република България.

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☒ Актът засяга пряко МСП- част от предвижданите правила пряко засягат МСП като им осигуряват равнопоставеност на пазара на медийните услуги и гъвкави правила при прилагането на разпоредбите относно търговските съобщения. Създава се по- голяма видимост и по- широк достъп до пазара и до по- широка публика на създателите на европейски произведения чрез защита на културното и езиково многообразие и увеличаване на дела на европейски произведения в не- линейните медийни услуги.

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☒ Да

☐ Не

Въвеждане в българското законодателство на разпоредбите на разпоредбите на Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 год. за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия.

Обобщена оценка на въздействието : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?qid=1588069809060&uri=CELEX:52016SC0169>

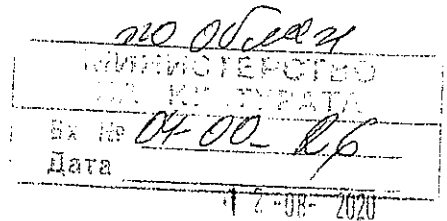
14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Петър Миладинов, директор на дирекция „Международно

сътрудничество, европейски програми и регионални дейности“

Дата: 07.05.2020 год.

Подпис: _____

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-05-28/²⁰

/моля цитирайте при отговор/

ДО
Г-Н БОИЛ БАНОВ
МИНИСТЪР НА КУЛТУРАТА

На Ваше писмо с изх. рег. № 04-00-26/30.07.2020 г.

ОТНОСНО: Справка за съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН БАНОВ,

Приложено изпращам Справка за съответствието на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека, съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

Приложение: съгласно текста.

12.8.2020 г.

X

проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изм. № 04-05-28/20

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: *Съответствието на проект на ЗИД на Закона за радиото и телевизията с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА*

В отговор на писмо с рег. № 04-00-26/30.07.2020 г. на министъра на културата, г-н Боил Банов, във връзка с проект на ЗИД на Закона за радиото и телевизията и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

X

Николай Проданов
заместник - министър на правосъдието

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

	Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейския съюз	Наименование на проекта на въвеждащия български акт	Степен на съответствие
	<p>Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година</p> <p>за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия</p> <p>(CELEX 32018L1808)</p>	<p>Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията</p>	
1.	<p>Директива 2010/13/ЕС се изменя, както следва:</p> <p>В член 1 параграф 1 се изменя, както следва:</p> <p>буква а) се заменя със следното:</p> <p>„а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:</p> <p>i) услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договор:) за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е посветена на предоставянето — в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги — на предавания за широката</p>	<p>§ 4. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 2 т. 1 се изменя така:</p> <p>„1. услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ, С 115/47 от 9 май 2008 г.), като основната цел на услугата или на обособима част от нея е предоставяне — в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги, на аудиовизуални предавания/радиопредавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните съобщения.“</p> <p>Втората част на дефиницията е въведена в действащия ЗРТ:</p>	пълно

	<p>общественост с цел информирание, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО; такава аудиовизуална медийна услуга е телевизионно излъчване по смисъла на определенението в буква д) от настоящия параграф или аудиовизуална медийна услуга по заявка по смисъла на определенението в буква ж) от настоящия параграф;</p> <p>ii) аудиовизуални търговски съобщения;“</p>	<p>„Чл.2 (2) Аудио-визуална медийна услуга/радиослуга е:</p> <p>2. аудио-визуално търговско съобщение/търговско съобщение в радиослуга по т. 1.“</p> <p>„Чл. 3. (Изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Медийните услуги са линейни и нелинейни.</p> <p>(2) Линейни са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане/слушане на предавания въз основа на програмна схема.</p> <p>(3) Нелинейни (медийни услуги по заявка) са медийните услуги, предоставени от доставчик на медийни услуги за гледане/слушане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталог на предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги.</p> <p>(4) Едновременно гледане/слушане включва и привидно едновременно гледане/слушане поради различията в краткия промехдутък между предаването и приемането на предаването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.“</p>	ПЪЛНО
<p>б) вмъква се следната буква:</p> <p>„aa) „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услуга: или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове, или и на двете, за широката общественост, за които доставчикът не платформата за споделяне на видеоклипове не нс</p>		<p>§4 т. 5 В чл.2 се създава нова ал. 6:</p> <p>„(6) Услуга на платформа за споделяне на видеоклипове е услуга по смисъла на чл. 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея или съществена функционалност на услугата е посветена на предоставянето на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове, или и на двете, за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информирание, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на Закона за електронните</p>	

	редакционна отговорност, с цел информирание, забавление или образване, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и секвенциране.“	съобщения, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и подреждане в определен ред (секвенциране).	
в) буква б) се заменя със следното: „б „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.“	в) буква б) се заменя със следното: „б „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.“	§4 т. 2 В чл. 2 алинея 3 се изменя така: „(3) Аудио-визуално предаване е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър.“	ПЪЛНО
г) вмъкват се следните букви: „ба) „генериран от потребител видеоклип“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител;	г) вмъкват се следните букви: „ба) „генериран от потребител видеоклип“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител.“	§4 т. 5 В чл.2 се създава нова ал. 7: (7) Генериран от потребител видеоклип е поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител.“	ПЪЛНО
бб) „редакционно решение“ означава решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на аудиовизуалната медийна услуга;“	бб) „редакционно решение“ означава решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на аудиовизуалната медийна услуга;“	§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения: 1. Създава се нова ал. 3: „(3) Редакционно решение е решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на медийната услуга.“	ПЪЛНО
д) вмъква се следната буква:	д) вмъква се следната буква:	§ 6. Създава се чл. 4а:	ПЪЛНО

	„та) „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава физическото или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове;“	Чл. 4а. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове е физическото лице – едноличен търговец или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове.“
	<p>е) буква з) се заменя със следното:</p> <p>„з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност; такива образи придружават или се включват в предаване или в генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, наред с другото, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;“</p>	<p>§ 32. В чл. 73 ал. 1 след думите „дадено предаване“ се добавя „или в генериран от потребител видеоклип“.</p> <p>Второто изречение за формите е въведено в действащия ЗРТ:</p> <p>„Чл. 74. (Доп. - ДВ, бр. 79 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Реклама е форма на търговско съобщение, придружаващо или включено в аудио-визуално или радиопредаване срещу заплащане или подобно възнаграждение или с цел осигуряване на самопомощия на публично или частно предприятие или физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, или да съдейства за популяризирането на кауза или идея, или да предизвика друг ефект, желан от рекламирация срещу заплащане.</p> <p>(2) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или със създаване на аудио/аудио-визуални произведения, към финансирането на медийни услуги или предавания с оглед популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.</p> <p>(3) Телевизионен пазар или радиопазар е форма на търговско съобщение, което представлява всяко пряко предложение към аудиторията с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения в аудио-визуално предаване или радиопредаване срещу заплащане.</p>

		(4) Позициониране на продукт е форма на търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или търговска марка в самото предаване срещу заплащане или друго подобно възнаграждение.“	
	ж) буква к) се заменя със следното: „к) „спонсорство“ означава всяко участие от публични или частни предприятия или от физически лица, които не се занимават с доставката на аудио-визуални медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или с производството на аудио-визуални произведения, във финансирането на аудио-визуални медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания с цел рекламиране на тяхното име, търговска марка, имидж, дейност или продукти;“	§ 33 т.1 В чл. 74 алинея 2 се изменя така: „(2) Спонсорство е форма на търговско съобщение, състоящо се в принос от физическо или юридическо лице, което не се занимава с доставката на медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или със създаване на аудио/аудиовизуални произведения, към финансирането на медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания, с цел популяризиране на неговото име, търговска марка, репутация, дейност или на неговите продукти.“	пълно
	з) буква м) се заменя със следното: „м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудио-визуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната марка, с цел показването им в рамките на предаване или на генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение;“	§ 32 т.2 В чл. 74 ал. 4 думите „в самото предаване“ се заменят с „в предаване или генериран от потребител видеоклип.“	пълно
2.	2 заглавието на глава II се заменя със следното:) „ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“;	В съществуващия закон съответната глава има наименования: Глава Първа Общи положения	Пълно
3.	3) Член 2 се изменя, както следва:	§ 55. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:	пълно

	<p>а) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:</p> <p>„б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава членка, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където работи значителна част от работната сила, заета в извършването на свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, работи във всяка една от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където е седалището му. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги работи извън която и да е от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на тази държава членка, при условие че поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.“</p>	<p>1. В § 1:</p> <p>а) в т. 23 буква „а“:</p> <p>„аа“) в подбуква „бб“) думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги“.</p> <p>„бб“) в подбуква „вв“) думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“.</p> <p>„вв“) в подбуква „гг“) думите „дейността по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“ се заменят със „свързана с предаванията дейност по предоставяне на аудио-визуалните медийни услуги“.</p>
	<p>б) вмъкват се следните параграфи:</p> <p>„5а. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги информират компетентните национални регулаторни органи или служби за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с параграфи 2, 3 и 4.</p> <p>5б. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, и посочват на кои от изложените в</p>	<p>§ 12. Създава се чл. 5в:</p> <p>„Чл. 5в (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да информират Съвета за електронни медии за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с §1, т. 23 от допълнителните разпоредби.</p>
	<p>5б. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, и посочват на кои от изложените в</p>	<p>(2) Съветът за електронни медии поддържа в публичния регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под юрисдикцията на</p>

	<p>параграфи 2—5 критерии е основана юрисдикцията им. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални негови актуализации, на Комисията.</p> <p>Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение. Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.</p>	<p>България и на кои от изложените в §1, т. 23 от допълнителните разпоредби критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между вписаните в регистъра доставчици и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи.</p> <p>(3) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.</p>	
	<p>5в. Ако при прилагането на член 3 или 4 съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактният комитет, създаден с член 29.</p> <p>Когато Комисията приема решение съгласно член 3, параграф 2 или 3 или член 4, параграф 5, тя решава и коя държава членка има юрисдикция.</p>	<p>(4) Ако при прилагането на чл. 5а или 5б съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без неоснователно забавяне въпроса до Европейската комисия. Комисията приема решение коя държава има юрисдикция в случаите и по реда на чл. 2, параграф 5в от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.</p>	<p>пълно</p>
4.	<p>4) Член 3 се заменя със следното:</p> <p>„Член 3</p>	<p>§ 10. Създава се чл. 5а:</p> <p>„Чл. 5а (1) Осигурява се свобода на приемането и не се ограничават на територията на България предаването на медийни услуги от други държави - членки на Европейския</p>	<p>пълно</p>

	<p>1. Държавите членки гарантират свобода на приемането и не ограничават на своята територия препредаването на аудиовизуални медийни услуги от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани с настоящата директива.</p>	<p>съюз, на основания, които попадат в областите, координирани от Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.</p>
	<p>2. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква а) или член 6а, параграф 1, или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве.</p> <p>Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от следните условия:</p> <p>а през предходните 12 месеца най-малко при два случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, посочени в първа алинея;</p> <p>б съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;</p> <p>в съответната държава членка е спазила правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения; и</p> <p>г консултациите с държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика на медийни услуги, и Комисията не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Комисията е получила уведомлението, предвидено в буква б).</p> <p>В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като</p>	<p>(2) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 1 или чл. 17а, ал. 1 или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве, при следните условия:</p> <p>1. през предходните 12 месеца най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, описани по-горе в тази алинея;</p> <p>2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;</p> <p>3. спазени са правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално-той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения;</p> <p>4. консултациите с държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, и с Европейската комисия не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Комисията е получила уведомлението по т. 2.</p> <p>(3) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 2, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок от три месеца от получаване на уведомлението по ал. 2, т. 2, като решението на Комисията е взето по</p>

<p>е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.</p>	<p>предвидения в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 2, т. 2.</p>
<p>3. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква б), или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана.</p> <p>Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от изпълнението на следните условия:</p> <p>а през предходните 12 месеца деянието, посочено в първа алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;</p> <p>и</p> <p>б съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение.</p> <p>Съответната държава членка спазва правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално му дава възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.</p>	<p>(4) Алинея 1 може временно да не се прилага по отношение на аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик под юрисдикцията на друга държава членка на Европейския съюз, когато услугата открито, съществено и грубо нарушава чл. 8, ал. 1, т. 2 или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана, при следните условия:</p> <p>1. през предходните 12 месеца деянието, описано по-горе в тази алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;</p> <p>2. Съветът за електронни медии е уведомил писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Европейската комисия за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение.</p> <p>3. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално той е имал възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.</p> <p>(5) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 4, т. 2 с правото на Европейския съюз в срок от три месеца от получаване на уведомлението по ал. 4, т. 2, като решението на Комисията е взето по предвидения в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с</p>

	В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.	Директива (ЕС) 2018/1808 ред. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии незабавно прекратява мерките по ал. 4, т. 2.	
	4. Параграфи 2 и 3 не засягат прилагането на процедури, правни средства или санкции за съответните нарушения в държавата членка, която има юрисдикция спрямо съответния доставчик на медийни услуги.	(6) Алинеи 2 и 4 се прилагат независимо от наличието на основания за търсене на административна наказателна, наказателна или друг вид отговорност, когато за съответните нарушения такава е предвидена в държавата членка, под чиято юрисдикция попада съответният доставчик на медийни услуги.	пълно
	5. В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, държавите членки могат да дерогират от условията, установени в параграф 3, букви а) и б). В такива случаи предприетите мерки се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като се посочват причините, поради които държавата членка счита, че случаят е спешен. Комисията разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Съюза. Когато заключи, че мерките са несъвместими с правото на Съюза, Комисията отправя искане към въпросната държава членка спешно да прекрати прилагането им.	(7) В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, Съветът за електронни медии може да вземе решение да не се прилагат условията, предвидени в ал. 4. Съветът за електронни медии съобщава предприетите мерки в най-кратък срок на Европейската комисия и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като посочва причините, поради които приема, че случаят е спешен. (8) Европейската комисия разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Европейския съюз. —При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии спешно прекратява прилагането на мерките.	пълно
	6. Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно параграф 2 или 3, в срок от	(9) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно ал. 2 и 4 и	пълно

	един месец от получаване на уведомлението тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация. Във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.	в срок от един месец от получаване на уведомлението отпрати искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.	
	7. Държавите членки и Комисията редовно обменят опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член в рамките на контактният комитет и ERGA.	(10) Насърчава се обмяната на опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член в рамките на контактният комитет, създаден съгласно чл.29 на Директива 2010/13/ЕС, и Групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA), наричана по-нататък (ERGA).	пълно
5.	<p>5) Член 4 се заменя със следното:</p> <p>„Член 4</p> <p>1. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани с настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.</p> <p>2. Когато дадена държава членка:</p> <p>а е упражнила свободата си по параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес, и</p> <p>б прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка предоставя аудиовизуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към</p>	<p>§ 11. Създава се чл. 56:</p> <p>„Чл. 56 (1) Ако България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес и ако Съветът за електронни медии прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка на Европейския съюз предоставя аудиовизуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на Република България, той може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с този член, като държавите си сътрудничат лоялно и бързо с оглед постигането на взаимно удовлетворително решение.</p> <p>(2) При получаване на обосновано искане от друга държава членка, упражнила свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес относно доставчик под българска юрисдикция, който предоставя аудиовизуални медийни услуги изцяло или</p>	пълно

	<p>нейната територия, тя може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с настоящия параграф. Двете държави членки си сътрудничат лоялно и бързо с оглед постигането на взаимно удовлетворително решение.</p> <p>При получаването на обосновано искане по първа алинея държавата членка, която има юрисдикция, изисква от доставчика на медийни услуги спазването на съответните правила от широк обществен интерес. Държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането, за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок от два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Комисията за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение.</p> <p>Всяка от двете държави членки може да покани контактния комитет да разгледа случая по всяко време.</p>	<p>предимно насочени към територията на тази друга държава членка, Съветът за електронни медии изисква от доставчика на медийни услуги под българска юрисдикция спазването на съответните правила от широк обществен интерес.</p> <p>(3) В случаите по ал. 1 и 2 държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок от два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането и Комисията за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение. Всяка от двете държави членки може да покани контактния комитет, създаден по чл.29 от Директива 2010/13/ЕС, да разгледа случая по всяко време.</p>
	<p>3. Засегнатата държава членка може да приеме подходящи мерки срещу съответния доставчик на медийни услуги, ако:</p> <p>а) прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; и</p> <p>б) е представила доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с настоящата директива, които биха били приложими спрямо него, ако бе установен в първата държава членка; тези доказателства трябва да дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено,</p>	<p>(4) Съветът за електронни медии може да приеме подходящи мерки срещу доставчик на медийни услуги от друга държава членка в случаите, предвидени в ал. 1, ако:</p> <p>1. прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на мерките по ал. 1 не са удовлетворителни и</p> <p>2. представи доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, които биха били приложими спрямо него, ако е под българска юрисдикция.</p>

	<p>без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила.</p> <p>Тези мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.</p>	<p>(5) Съветът за електронни медии трябва да разполага с доказателства, които дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила, като по-специално може да вземе предвид и произхода на рекламните приходи или приходи от разпространение, основния език на услугата или съществуването на програми или реклама, специално насочени към българската общественост. Предприетите мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.</p>	
	<p>4. Дадена държава членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:</p> <p>а) тя е уведомила Комисията и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението си да предприеме такива мерки, като е посочила мотивите, на които се основава нейната преценка;</p> <p>б) тя е спазвала правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения и мерките, които отпавилата уведомяването държавна членка възнамерява да предприеме; и</p> <p>в) ERGA в съответствие с член 306, параграф 3, буква г), че мерките са съвместими с правото на Съюза, и по-специално че преценката на държавата членка, предприемаща мерките съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член, е правилно обоснована; Комисията информира надлежно контактният комитет.</p>	<p>(6) Мерки по ал. 5 могат да бъдат предприети само ако са изпълнени следните условия:</p> <p>1. Съветът за електронни медии е уведомил Европейската комисия и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението да бъдат предприети мерки, като са посочени мотивите, на които се основава намерението;</p> <p>2. спазени са правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дадена възможност да изрази становище относно твърдените нарушения и планираните мерки;</p> <p>3. Европейската комисия се е произнесла при спазване на реда, предвиден в Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, че мерките са съвместими с правото на Европейския съюз и по-специално че преценката на Съвета за електронни медии за предприемането им е правилно обоснована.</p>	пълно
	<p>5. В срок от три месеца от получаване на уведомяването, предвидено в параграф 4, буква а), Комисията решава дали мерките са съвместими с правото на Съюза. Когато</p>	<p>(7) Европейската комисия се произнася по съвместимостта на мерките по ал. 5 с правото на Европейския съюз в срок от три месеца от получаване на уведомяването по ал. 6, т.</p>	пълно

	<p>Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка да се въздържа от предприемането на планираните мерки.</p> <p>Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно първа алинея, в срок от един месец от получаване на уведомлението тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация от държавата членка. Във всеки случай спирането не срока не надвишава един месец.</p>	<p>1. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии не предприема планираните мерки.</p> <p>(8) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението по ал. 6, т. 3 и в срок от един месец от получаване на уведомлението отпрати искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.</p>	<p>1. При установяване на несъвместимост Съветът за електронни медии не предприема планираните мерки.</p> <p>(8) Ако Европейската комисия не разполага с необходимата информация за вземане на решението по ал. 6, т. 3 и в срок от един месец от получаване на уведомлението отпрати искане за информацията, която ѝ е нужна, Съветът за електронни медии предоставя съответната информация. Срокът, в който Европейската комисия трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация, като във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.</p>	
	<p>6. Държавите членки гарантират с подходящи средства в рамките на своето национално право, че доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, ефективно спазват настоящата директива.</p>	<p>(9) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на други държави -членки на Европейския съюз, които предоставят медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на България, спазват правилата на българското законодателство, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги.</p>	<p>(9) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на други държави -членки на Европейския съюз, които предоставят медийни услуги, изцяло или предимно насочени към територията на България, спазват правилата на българското законодателство, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги.</p>	пълно
	<p>7. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго. В случай на противоречие между Директива 2000/31/ЕО и настоящата директива, предимство има настоящата директива, освен ако в нея не е предвидено друго.</p>	<p>(10) Законът за електронната търговия се прилага, освен ако в този закон не е предвидено друго. В случай на противоречие между Закона за електронната търговия и този закон, предимство има този закон, освен ако в него не е предвидено друго.</p>	<p>(10) Законът за електронната търговия се прилага, освен ако в този закон не е предвидено друго. В случай на противоречие между Закона за електронната търговия и този закон, предимство има този закон, освен ако в него не е предвидено друго.</p>	пълно
6.	<p>6 Въмъкна се следният член:</p> <p>)</p> <p>„Член 4а</p> <p>1. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни</p>	<p>§ 7. Създава се чл. 4б:</p> <p>„Чл. 4б. (1) Насърчава се саморегулирането и съвместното регулиране чрез кодекси за поведение и стандарти, където това е уместно и подходящо. Кодексите за поведение и стандартите включват, но не се ограничават до:</p> <p>1. Етичен кодекс на българските медии, разработен от</p>	<p>§ 7. Създава се чл. 4б:</p> <p>„Чл. 4б. (1) Насърчава се саморегулирането и съвместното регулиране чрез кодекси за поведение и стандарти, където това е уместно и подходящо. Кодексите за поведение и стандартите включват, но не се ограничават до:</p> <p>1. Етичен кодекс на българските медии, разработен от</p>	пълно

	<p>условия за саморегулирането чрез приети на национално равнище кодекси за поведение в координираните с настоящата директива области, доколкото правните им системи позволяват това. Тези кодекси:</p> <p>а са такива, че са широко приети от основните заинтересовани страни в съответните държави членки;</p> <p>б) включват ясно и недвусмислено поставени цели;</p> <p>в) предвиждат редовно, прозрачно и независимо наблюдение и оценка на постигането на поставените цели; и</p> <p>г) предвиждат средства за ефективното им спазване;</p> <p>д) включително ефективни и пропорционални санкции.</p>	<p>Фондация "Национален съвет за журналистическа етика";</p> <p>2. Единен стандарт за регулация на нивата на звука в рекламата, приет в индустрията;</p> <p>3. Национални етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение "Национален съвет за саморегулация", съобразени с Кодекса за поведение по чл. 17а, ал.3; други стандарти за прилагане на Директива (ЕС) 2010/13, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808.</p> <p>(2) Кодексите за поведение и стандартите и прилагането им трябва да отговарят на следните изисквания:</p> <p>1. да са широко приети от основните заинтересовани страни;</p> <p>2. да включват ясно и недвусмислено поставени цели;</p> <p>3. да бъде предвиден механизъм за редовно, прозрачно и независимо наблюдение и периодична оценка на постигането на поставените цели;</p> <p>4. да бъдат предвидени средства за ефективното им спазване, включително ред за изменение и ефективни и пропорционални санкции.</p> <p>(3) Доставчиците на медийни услуги се задължават да спазват разпоредбите на актовете по ал. 1.</p> <p>(4) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват разпоредбите на Националните етични правила по ал. 1, т. 3.</p>
<p>2. Държавите членки и Комисията могат да насърчават саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представяват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации.</p> <p>Тези кодекси трябва да са широко приети от основните</p>	<p>(5) Насърчава се саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представяват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани</p>	<p>пълно</p>

	<p>заинтересовани страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на параграф 1, букви б)–г). Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.</p> <p>Комисията, в сътрудничество с държавите членки, подпомага разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза, когато е целесъобразно, в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност.</p> <p>Подписалите кодексите за поведение на равнището на Съюза представят на Комисията тези кодекси и техните изменения. Комисията се консултира с контактният комитет относно тези проекти на кодекси или относно измененията в тях.</p> <p>Комисията осигурява публичен достъп до кодексите за поведение на Съюза и може да ги огласи по подходящ начин.</p>	<p>страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на ал.2, т.2-4. Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.</p>	
	<p>3. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в съответствие с настоящата директива и правото на Съюза, включително когато националните им независими регулаторни органи или служби заключат, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него. Държавите членки докладват тези правила на Комисията без неоснователно забавяне.“</p>	<p>(6) Ако България упражни свободата си да приеме по-подробни или по-строги правила в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 и правото на Европейския съюз, и ако Съветът за електронни медии прецени, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него, Съветът може да изиска от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, да спазват съответните правила. Съветът за електронни медии информира за правилата и Европейската комисия в едномесечен срок.</p>	пълно
7.	<p>7) Заглавието на глава III се заменя със следното:</p> <p>„РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ“.</p>	<p>§ 8. В глава първа след чл. 46 се създава наименование „Раздел II Разпоредби, приложими за медийните услуги“.</p>	Пълно

8.	<p>8) Член 5 се заменя със следното:</p> <p>„Член 5</p> <p>1. Всяка държава членка гарантира, че всеки доставчик на медийни услуги под нейна юрисдикция осигурява лесен, пряк и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:</p> <p>а) своето наименование;</p> <p>б) географския адрес, на който е установен;</p> <p>в) данните, включително адреса на електронната си)</p> <p>поща или уебсайт, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с него;</p> <p>г) държавите членки, които имат юрисдикция спрямо него, и компетентните регулаторни органи или служби или компетентните надзорни органи.</p> <p>2. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, в които се предвижда, че в допълнение към информацията, посочена в параграф 1, доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция осигуряват достъп до информация за структурата си на собственост, включително за действителните собственици. Тези мерки зачитат съответните основни права, като например личния и семейния живот на действителните собственици. Тези мерки трябва да са необходими и пропорционални и да са насочени към постигането на цел от общ интерес.“</p>	<p>§13. Чл. 7 се изменя така:</p> <p>„Чл. 7 (1) Доставчиците на медийни услуги осигуряват на страницата си в интернет лесен, директен и постоянен достъп на потребителите на услугата най-малко до следните актуални данни:</p> <p>1. наименование на доставчика на медийната услуга;</p> <p>2. седалище и адрес на управление;</p> <p>3. данните, включително адрес на електронната поща и телефон за контакти, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с доставчика;</p> <p>4. данни за Съвета за електронни медии, седалище и адрес на управление, адрес на електронната му поща и на страницата му в интернет, телефон за контакти.</p> <p>(2) Съветът за електронни медии включва в регистрите си и връзка към информацията— за структурата на собствеността— и за действителните собственици на съответните доставчици, предоставена на търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска по реда на Закона за мерките срещу изпирането на пари.</p>	<p>ПЪЛНО</p>
9.	<p>9) Член 6 се заменя със следното:</p> <p>„Член 6</p> <p>1. Без да се засяга задължението на държавите членки да зачитат и защитават човешкото достойнство, държавите членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните</p>	<p>§ 14. В чл. 8 се изменя така:</p> <p>„Чл. 8 (1) Медийните услуги не трябва да съдържат:</p> <p>1. подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз;</p>	<p>ПЪЛНО</p>

	<p>медийни услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, не съдържат:</p> <p>а) никакво подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата;</p> <p>б) публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление съгласно предвиденото в член 5 от Директива (ЕС) 2017/541.</p> <p>2. Предприетите за целите на настоящия член мерки трябва да са необходими и пропорционални и да зачитат правата и съблюдават принципите, установени в Хартата.</p>	<p>2. публично подбуждане към тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.</p> <p>(2) При упражняване на контролните си правомощия по този член Съветът за електронни медии предприема действия, които са необходими и пропорционални, зачита правата и спазва принципите, установени в Хартата на основните права на Европейския съюз.</p>	
10.	<p>10) Въмъква се следният член:</p> <p>„Член 6а</p> <p>1. Държавите членки предприемат подходящи мерки да гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, които могат да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че тези лица обикновено няма да чуят или видят. Тези мерки могат да включват избор на времето на излъчване, средства за проверка на възрастта или други технически мерки. Те трябва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването.</p> <p>Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.</p>	<p>§ 21. Чл. 17а се изменя така:</p> <p>„Чл. 17а (1) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.</p> <p>(2) Разпоредбата на ал. 1 не се отнася до предавания, предоставени във време и по начин, гарантиращ, че децата обикновено няма да чуят или видят, като:</p> <p>1. предавания в кодиран вид;</p> <p>2. предавания, които се разпространяват в програми между 23,00 и 6,00 ч. и са ясно обозначени чрез предхождащ ги аудио- и/или аудио-визуален знак или се идентифицират с визуален знак през цялото време, което не изключва отговорността на доставчиците на медийни услуги за спазването на принципите на чл. 10 през цялото времетраене на програмата.</p> <p>(3) С оглед изпълнението на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Българската национална телевизия и Българското национално радио,— изработват Кодекс за</p>	<p>пълно</p>

		поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.	
		(4) Предприеманите мерки могат да включват избор на време на излъчване, средства за проверка на възрастта, кодиране и/или други подходящи технически мерки за информирание и защита на аудиторията. – Те следва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването. Най-вредното съдържание, като например неоправда̀но насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.	
		(5) Кодексът по ал. 3 се приема от Съвета за електронни медии, след което става задължителен за всички доставчици на медийни услуги. Съветът за електронни медии публикува правилата на своята интернет страница и следи за спазването им.	
	2. Личните данни на непълнолетни лица, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с параграф 1, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.	(9) Личните данни на деца, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с мерките по ал. 4, – не се обработват за търговски цели, като например директен- маркетинг, профилиране, и съобразена с поведението реклама.	пълно
3. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги предоставят достатъчно информация на зрителите относно съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.	За целите на прилагането на настоящия параграф държавите	(10) Доставчиците на медийни услуги са длъжни да предоставят достатъчно информация относно съдържанието, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, предвидена в Кодекса за поведение по ал. 3, която описва потенциално вредното естество на съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.	пълно

	членки насърчават използването на съвместното регулиране, предвидено в член 4а, параграф 1.	3) С оглед изпълнението на ал. 1 Съветът за електронни медии съвместно с доставчиците на медийни услуги, включително Българската национална телевизия и Българското национално радио, – изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.	пълно
	4. Комисията насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането посредством кодексите за поведение на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.“	(11) Съветът за електронни медии насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране за защита на децата.“	пълно
11.	11) Член 7 се заменя със следното: „Член 7 1. Държавите членки гарантират без неоснователно забавяне, че услугите, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадани под тяхна юрисдикция, непрекъснато и постепенно стават все по-достъпни за хората с увреждания чрез пропорционални мерки.	§ 15. Създава се чл. 8а: „Чл. 8а (1) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че съдържанието в техните услуги постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух. Средствата за постигането на достъпност на съдържанието на аудиовизуални медийни услуги включват, без да се ограничават до жestosимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в планове за действие по ал. 2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух.“	пълно
	2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги докладват редовно на националните регулаторни органи или служби относно прилагането на	§15. Създава се чл.8а:	пълно

	мерките, посочени в параграф 1. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.	„(6) Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките за достъпност на медийните услуги за хора с увреждания.“ В Преходни и заключителни разпоредби се създава §60: § 59. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Съветът за електронни медии представя на Европейската комисия доклад за прилагането на чл.8а ал.6.	
	3. Държавите членки насърчават доставчиците на медийни услуги да разработят планове за действие относно достъпността във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания. Тези планове за действие се съобщават на националните регулаторни органи или служби.	§15. Създава се чл.8а: „(2) Доставчиците на медийни услуги предоставят на Съвета за електронни медии: 1. планове за действие – във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания за 3-годишен период; 2. годишни отчети за напредъка, постигнат по отношение на достъпността на техните услуги за хора с увредено зрение или слух. 4) Общественият доставчик на медийни услуги създават и предоставят за разпространение новинарски и актуално-публицистични телевизионни предавания в съответствие с технологичното развитие и икономическите възможности на доставчиците по такъв начин, че да бъдат достъпни за хората с увредено зрение или слух. Плановете за действие на обществените доставчици по ал.2 имат за цел, освен другото, субтитриране на всички телевизионни предавания с езиково съдържание като новини, актуално-	пълно

		публицистични предавания, филми, сериали и др., като постепенно се обхващат и съответните нелинейни услуги по заявка. Конкретните задължения на БНР и БНТ за достъпност на съдържанието на предоставяните от тях услуги се определят в лицензиите им.	
	4. Всяка държава членка определя единно, лесно достъпно, включително за хора с увреждания, както и публично достъпно онлайн звено за контакт за предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността, посочени в настоящия член.	<p>§15. Създава се чл.8а:</p> <p>.....</p> <p>„(5) Съветът за електронни медии поддържа на интернет страницата си актуални данни за контакт със служител от администрацията, определен със заповед на председателя на Съвета за електронни медии, на когото е възложено предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността. Съветът за електронни медии изпълнява задълженията си по тази алинея в тясно сътрудничество с организациите на хората с увреждания.“</p>	пълно
	5. Държавите членки гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудиовизуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин.	<p>§15. Създава се чл.8а:</p> <p>.....</p> <p>„(3) Доставчиците на медийни услуги гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудиовизуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин. Публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудиовизуални медийни услуги не следва да бъде възпрепятствано, ако в изключителни обстоятелства се окаже невъзможно информацията да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания.“</p>	пълно

12.	12) Вмъкват се следните членове: „Член 7а Държавите членки могат да предприемат мерки за гарантиране на достатъчна видимост на аудиовизуалните медийни услуги от общ интерес.“	§ 16. Създава се чл. 86: „Чл. 86. Съветът за електронни медии може да предприема мерки за достатъчна видимост на медийните услуги от общ интерес в съответствие с цели от общ интерес като медиян плурализъм, свобода на словото и културно многообразие.“	ПЪЛНО
	Член 7б Държавите членки предприемат подходящи и пропорционални мерки, за да се гарантира, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици. За целите на настоящия член държавите членки определят регулаторните подробности, включително изключенията, по-специално във връзка със защитата на законните интереси на потребителите, като същевременно се отчитат законните интереси на доставчиците на медийни услуги, предоставили първоначално аудиовизуалните медийни услуги.“	§ 17. Създава се чл. 8в: „Чл. 8в. (1) Аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват от трети лица с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици. (2) Съветът за електронни медии приема изключения от ал. 1 във връзка със защитата на законните интереси на потребителите съобразно предвиденото в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива 2018/1808, като се отчитат правата и законните интереси на доставчиците на медийни услуги.“	ПЪЛНО
13.	13) Член 9 се заменя със следното: „Член 9 1. Държавите членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:	§ 34. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 изречение първо, след думите „Търговските съобщения“ се поставя запетая и се добавя „предоставяни от доставчиците на медийни услуги“, . 2. В ал. 6 накрая се поставя запетая и се добавят думите „както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.“ 3. В ал. 9, т. 1 думите „физическа или морална вреда на децата“ се заменят с „физическото, психическото,	ПЪЛНО

	<p>а) аудиовизуалните търговски съобщения се разпознават лесно като такива; скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;</p> <p>б) аудиовизуалните търговски съобщения не използват техники, действащи на подсъзнанието;</p> <p>в) аудиовизуалните търговски съобщения:</p> <p>i) не засягат зачитането на човешкото достойнство;</p> <p>ii) не включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, гражданство, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;</p> <p>iii) не насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;</p> <p>iv) не насърчават поведение, което сериозно засяга околната среда;</p> <p>г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други топунове изделия, както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене;</p> <p>д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не са насочени специално към непълнолетните лица и не насърчават прекомерната употреба на такива напитки;</p> <p>е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти и медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;</p>	<p>нравственото и/или социалното развитие на децата“.</p>
--	---	---

	ж)аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа, умствена или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не трябва да убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, като се използва тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват с особеното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват без основание непълнолетни в опасни ситуации.	
	2. Аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуални медийни услуги по заявка, с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти, трябва да отговарят на критериите, предвидени в член 22.	4. Създава се ал. 11: (11) Търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуални медийни услуги по заявка, с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти, трябва да отговарят на критериите, предвидени в чл. 88.
	3. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки.	§35. 2. В чл.76 ал. 2 се изменя така: „(2) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по ал. 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящите аудио-визуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези правила се цели ефективно намаляване на излагането на децата на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки.
	4. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в	§ 35. В чл. 76 ал.1 се изменя така: „(1) Доставчиците на медийни услуги изготвят като част от етичния кодекс по 4б, ал. 1, т. 3 правила по отношение на неподходящи търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто

	рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен. С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за подобни храни и напитки. С тях се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.	прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен. Правилата имат за цел ефективно намаляване на излагането на деца на търговски съобщения за подобни храни и напитки и да се гарантира, че тези търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.	
	5. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да създават благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение на равнището на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.	Чл. 46 (5) Насърчава се саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представяват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси трябва да са широко приети от основните заинтересовани страни на равнището на Съюза и да съответстват на изискванията на ал.2, т.2-4. Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.	пълно
14.	14) Член 10 се изменя, както следва: а) параграф 2 се заменя със следното: „2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не се спонсорират от предприятия, чието основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия, както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.“	§ 36. Чл. 82 се изменя, както следва: В чл. 82, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.“	пълно
	б) параграф 4 се заменя със следното:	Чл. 82	пълно

	<p>„4. Не могат да бъдат спонсорирани новинарски предавания и предавания за текущи събития. Държавите членки могат да забранят спонсорирането на детски предавания. Държавите членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчването на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.“</p>	<p>(4) Не могат да бъдат спонсорирани новинарски предавания и предавания за текущи събития.</p> <p>(6) Забранено е показването на логото на спонсор в детски и религиозни предавания.</p>	
15.	<p>15) Член 11 се заменя със следното:</p> <p>„Член 11</p> <p>1. Настоящият член се прилага само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.</p>	<p>Разпоредбата е въведена в действия ЗРТ.</p> <p>Закон за радиото и телевизията, Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 91. Разпоредбите на § 53, относно чл. 83, ал. 1 - 3, и § 54, относно чл. 84, се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.</p>	пълно
	<p>2. Позиционирането на продукти се разрешава във всички аудиовизуални медийни услуги, освен в новинарски предавания и предавания за текущи събития, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания и детски предавания.</p>	<p>§ 37. В чл. 83 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. АLINEA 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Позиционирането на продукти се разрешава, освен:</p> <p>1. в новини и актуално-публицистични предавания, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания,</p> <p>2. в детски предавания;</p> <p>3. аудиовизуални медийни услуги на обществени доставчици, с изключение на позициониране на продукти в кинематографични произведения, във филми и сериали, създадени за аудио-визуални медийни услуги.</p>	пълно
	<p>3. Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:</p> <p>а) тяхното съдържание и организирането им в програмна схема, при телевизионно излъчване, или в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка, при никакви обстоятелства не се повлияват по начин, засягащ</p>	<p>§ 38. Чл. 84 се изменя така:</p> <p>„Чл. 84 (1) Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:</p> <p>1. тяхното съдържание и организирането им в програмна схема при линейни услуги или в каталог при нелинейни медийни услуги по заявка да не бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакционната</p>	пълно

	<p>отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;</p> <p>б) те не насърчават пряко покупката или наема на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично тези стоки или услуги;</p> <p>в) те не създават неоснователна видимост за съответния продукт;</p> <p>г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.</p> <p>Държавите членки могат да изключат прилагането на изискванията, предвидени в буква г), освен по отношение на предаванията, произведени или поръчани от доставчика на медийни услуги или от свързано с него дружество.</p>	<p>независимост на доставчика на медийни услуги;</p> <p>2. да не насърчават пряко покупката или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично тези стоки или услуги;</p> <p>3. да не изтъкват неоправдано съответния продукт;</p> <p>4. аудиторията да е ясно информирана за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване на аудиторията. Това изискване не се прилага за предаване, което не е произведено или поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него лице.“</p>	
	<p>4. Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:</p> <p>а) цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;</p> <p>б) конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.“</p>	<p>(2) Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:</p> <p>1. цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;</p> <p>2. конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.“</p> <p>(3) Ограниченията по ал. 2 се прилагат само за предавания, създадени след 19 декември 2009 г.“</p>	пълно
16.	16) Заглавието на глава IV се заличава;		Не подлежи на

17.	17) Член 12 се заличава.;		транспонира не
18.	18) Член 13 се заменя със следното: „Член 13 1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, попадащи под тяхна юрисдикция, осигуряват най-малко 30 % дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.“	§ 23. Чл. 19 се изменя така: „Чл. 19 (1) Доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка осигуряват най-малко 30 % дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения. (2) Видимо присъствие включва достъпно и атрактивно представяне на европейските произведения например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструментa за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампания на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.	Не подлежи на транспонира не пълно
	2. Когато държавите членки изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, финансов принос в производството на европейски произведения, включително чрез преки инвестиции в съдържание и чрез принос в национални фондове, те може също така да изискват от доставчиците на медийни услуги, насочени към аудиторията, която се намира на тяхна територия, но установени в други държави членки, финансов принос, който е пропорционален и недискриминационен.		Република България не се възползва от предложената опция Диспозитивна а разпоредба, не е въведена за доставчици

		под българска юрисдикция
	3. В случаите, посочени в параграф 2, финансовият принос се основава само на приходите, реализирани в целевите държави членки. Ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага задължение за финансов принос, тя взема предвид всички задължения за финансов принос, наложени от целевите държави членки. Всеки финансов принос трябва да е в съответствие с правото на Съюза, по-специално с правилата за държавната помощ.	Република България не се възползва от предложенат а опция Диспозитивн а разпоредба, не е въведена за доставчици под българска юрисдикция
	4. Държавите членки докладват на Комисията до 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това относно прилагането на параграфи 1 и 2.	пълно (5) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в услугите по заявка и ги публикува като част от годишния си отчет. Съветът за електронни медии докладва на Европейската комисия за прилагането на мерките по ал.1. В Преходни и заключителни разпоредби се създава § 60: § 60 „Съветът за електронни медии представя доклад на Европейската комисия до 19 декември 2021 г. и на всеки две години след това за прилагането на чл.19 ал.5.“
	5. Въз основа на предоставена от държавите членки информация и на независимо проучване Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на параграфи 1 и 2, като взема предвид пазарните и технологични промени и целта за осигуряване на културно многообразие.	Не се транспонира

	6. Наложено съгласно параграф 1 задължение и изискването към доставчиците на медийни услуги, насочени към аудитория в други държави членки, посочено в параграф 2, не се прилагат за доставчици на медийни услуги с нисък оборот или с малобройна аудитория. Държавите членки могат да не прилагат тези задължения или изисквания и в случаите, когато те биха били неприложими на практика или неосновани поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги.	(3) Задълженията по ал. 1 не се отнасят за доставчици, които са микропредприятия по смисъла на Препоръка на Комисията от 6 май 2003 година относно дефиницията на микропредприятията, малките и средните предприятия (нотифицирана под номер C(2003) 1422) (ОВ L 124, 20.5.2003 г.), както и по отношение на доставчици с аудиторен дял, който е по-малък от 1% от общата аудитория на всички аудио-визуални медийни услуги по заявка, предлагани на територията на България (4) Задължението по алинея 1 не се прилага и в случаите, когато то би било неприложимо на практика или неосновано поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги.	пълно
	7. Комисията приема, след консултация с контактния комитет, указания относно изчисляването на дела на европейските произведения, посочен в параграф 1, както и относно определянето на случаите на малобройна аудитория и нисък оборот, посочени в параграф 6.	Не се транспонира	
19.	19) В член 19 параграф 2 се заменя със следното: „2. При спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при излъчването на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключени.“	§ 38. В чл. 85 ал. 3 се изменя така: „(3) При разпространение на спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при разпространението на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключени.“	пълно
20.	20) В член 20 параграф 2 се заменя със следното: „2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама, за телевизионно пазаруване, или и двете, веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-	§ 40. В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2 думите „реклама и/или пазар“ се заменят с „рекламен и/или телепазарен спот“. 2. В ал. 3: а) думите „спот за реклама и/или телевизионен пазар“ се заменят с „рекламен спот“. б) създава се изречение второ: „Телепазарни спотове са забранени по време на детски предавания.“	пълно

	<p>малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути, при условие че програмната продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Излъчването на спотове за телевизионно пазаруване е забранено по време на детски предавания. По време на религиозни служби не може да бъдат включвани телевизионна реклама или телевизионно пазаруване.“</p>	
21.	<p>21) Член 23 се заменя със следното:</p> <p>„Член 23</p> <p>1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал.</p>	<p>§ 42. В чл. 89 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Аlineя 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал. Делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20 % от този интервал.“</p> <p>ПЪЛНО</p>
	<p>2. Параграф 1 не се прилага за:</p> <p>а) съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, или с предавания и аудиовизуални медийни услуги на други субекти, които са част от същата излъчваща група;</p> <p>б) съобщения относно спонсорството;</p> <p>в) позициониране на продукти;</p> <p>г) неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотове за</p>	<p>2. Аlineя 2 се изменя така:</p> <p>„(2) Аlineя 1 не се прилага за:</p> <p>1. самопомощия и съобщения, направени от оператора за неговите собствени програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, както и за предавания и медийни услуги на свързани с него лица, предоставящи медийни услуги;</p> <p>2. промоция на европейски филми;</p> <p>3. призови за благотворителност и общественополезни каузи;</p> <p>4. съобщения относно спонсорство;</p> <p>5. позициониране на продукти;</p> <p>6. неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотове за телевизионно пазаруване, а също и между отделните</p> <p>ПЪЛНО</p>

	телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.“	спотове.“	
22.	22) Глава VIII се заличава;		
23.	23) Вмъква се следната глава: „ГЛАВА IX РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА УСЛУГИТЕ НА ПЛАТФОРМИТЕ ЗА СПОДЕЛЯНЕ НА ВИДЕОКЛИПОВЕ	§ 25. В глава първа след чл. 19в се създава раздел с наименование „Раздел III Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове“ с чл. 19г и 19д	пълно
	Член 28а 1. За целите на настоящата директива доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който е установен на територията на държава членка по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, попада под юрисдикцията на тази държава членка.	§ 55. В § 1, т.1, б. б)Създава се нова т. 23а: „23а. Доставчици на платформа за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България са: а) доставчици, установени на територията на Република България по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО и б) доставчици, които не са установени на територията на Република България съгласно буква а) се считат за установени на територията на Република България за целите на този закон, когато доставчикът: аа) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на тази държава членка; или бб) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на Република България.	пълно
	2. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не е установен на територията на държава членка съгласно параграф 1, се счита за установен на територията на държава членка за целите на настоящата директива, ако този доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове: а)има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на тази държава членка; или	в) създават се т. 23б,23в и 23 г: 23 „Предприятие майка“ означава предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия; „Дъщерно предприятие“ означава предприятие, 23 което се контролира от предприятие майка, в включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка;	пълно

	<p>б) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на тази държава членка.</p> <p>За целите на настоящия член:</p> <p>а) „предприятие майка“ означава предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия;</p> <p>б) „дъщерно предприятие“ означава предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка;</p> <p>в) „група“ означава предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.</p>	<p>23 „Група“ означава предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.</p>	<p>Когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държавата членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държавата членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.</p>	<p>пълно</p>
	<p>3. За целите на прилагането на параграф 2, когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държавата членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако то не е установено в държавата членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.</p>	<p>4. За целите на прилагането на параграф 3, при наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.</p>	<p>При наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.</p>	<p>пълно</p>

	При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и връзка с икономиката на тази държава членка.	При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че то поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка.	
	5. За целите на настоящата директива член 3 и членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО се прилагат за доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени в дадена държава членка в съответствие с параграф 2 от настоящия член.	За доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени на територията на България в съответствие с §1, т. 23, т. 1 буква б) се прилага съответно чл.1 – 2, чл. 13—17 и чл.20, ал.4 от Закона за електронната търговия.	пълно
	6. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на тяхна територия, и посочват критериите, определени в параграфи 1 — 4, на които се основава тяхната юрисдикция. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални негови актуализации, на Комисията. Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение. Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни. Комисията осигурява публичен достъп до информацията в тази база данни.	§ 26. Създава се чл.19г: „Чл. 19г (1) Съветът за електронни медии поддържа в публичния си регистър по чл. 125к актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на територията на България, и посочва на кои от изложените в §1 т. 23а критерии е основана юрисдикцията им. Съветът за електронни медии информира Европейската комисия за списъка и всички негови актуализации. Несъответствия между списъка и списъците на други държави се уреждат в сътрудничество с Европейската комисия и съответните национални регулаторни органи. (2) Списъците на държавите се поддържат в актуално състояние от Европейската комисия в централизирана база данни, до която е осигурен публичен достъп. Европейската комисия гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни.	пълно

	7. Когато при прилагане на настоящия член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от ERGA да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактният комитет.	(3) Ако при прилагането на настоящия член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, Съветът за електронни медии отнася без забавяне въпроса до Европейската комисия.	пълно
	Член 28б 1. Без да се засягат членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО, държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, предприемат подходящи мерки за защита на: а) непълнолетните лица от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, умствено или морално развитие в съответствие с член 6а, параграф 1; б) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата; в) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно правото на Съюза, а именно публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления съгласно предвиденото в член 5	§ 27. Създава се чл. 19д: „Чл. 19д (1) Без да се засяга прилагането на чл. 13-17 от Закона за електронната търговия, доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове предприемат подходящи мерки: 1. за защита на децата от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие, в съответствие с чл. 17а, ал. 1-3; 2. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз; 3. за защита на аудиторията от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно Наказателния кодекс - публично подбуждане към извършване на терористични престъпления, престъпления, свързани с детска порнография, и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия.	пълно

	от Директива (ЕС) 2017/541, престъпления, свързани с детска порнография, съгласно предвиденото в член 5, параграф 4 от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*1) и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия, съгласно предвиденото в член 1 от Рамково решение 2008/913/ПВР.		
	<p>2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, спазват изискванията, посочени в член 9, параграф 1 по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, които се предлагат на пазара, продават и организират от тези доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове.</p> <p>Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, вземат подходящи мерки за спазване на определените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, като се взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудиовизуални търговски съобщения.</p> <p>Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудиовизуални търговски съобщения, когато тези съобщения са декларирани съгласно параграф 3, трета алинея, буква в) или когато този факт е известен на доставчика.</p> <p>Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за</p>	<p>(2) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове спазват изискванията, посочени в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, които организират и позиционират.</p> <p>(3) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове вземат подходящи мерки за спазване на определените в чл. 75, ал. 1 и ал. 4-9 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не организират и позиционират, а са генерирани от потребители, като се взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудиовизуални търговски съобщения.</p> <p>(4) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудиовизуални търговски съобщения, когато потребителите са декларирали съгласно ал. 8, т. 1, че тези съобщения съдържат аудио-визуални търговски съобщения или когато този факт е известен на доставчика.</p> <p>(5) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват нормите на Националните етични правила за реклама и търговска комуникация, разработени от Сдружение „Национален съвет за саморегулация“, включително но не само с цел ефективно да се намали излагането на деца на търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини,</p>	пълно

	<p>саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1, с цел ефективно да се намали излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен. С тези кодекси се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.</p>	<p>сол или натрий и захари, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.</p>
	<p>3. За целите на параграфи 1 и 2 се определят подходящи мерки, съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед на широкия обществен интерес.</p> <p>Държавите членки гарантират, че всички доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, прилагат такива мерки. Мерките трябва да са приложими на практика и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформи за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до мерки за предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на член 15 от Директива 2000/31/ЕО. За целите на защитата на непълнолетните лица, предвидена в параграф 1, буква а) от настоящия член, най-вредното съдържание е предмет на най-строги мерки за контрол на достъпа.</p> <p>Тези мерки се състоят, в зависимост от случая, от:</p>	<p>(6) Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове определят подходящи мерки за изпълнение на целите на настоящия член, съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед на интереса на аудиторията.</p> <p>(7) Мерките по ал. 6 трябва да са приложими и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформата за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на чл. 17 от Закона за електронната търговия.</p> <p>(8) Мерките по ал. 6 в зависимост от случая могат да се състоят от:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това

	<p>а) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в параграф 1 изисквания;</p> <p>б) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове;</p> <p>в) наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларира дали това видео съдържа аудиовизуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;</p> <p>г) създаване и прилагане на прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализират или да предупредят съответния доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове относно посоченото в параграф 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;</p> <p>д) създаване и прилагане на системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в буква г);</p> <p>е) създаване и прилагане на системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;</p>	<p>видео съдържа аудио-визуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;</p> <p>2. прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализират или да предупредят доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове относно посоченото в ал. 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;</p> <p>3. системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в т. 2;</p> <p>4. системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;</p> <p>5. лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в ал. 1 съдържание;</p> <p>6. системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на децата;</p> <p>7. прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по жалби на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в т. 2 - 6;</p> <p>8. ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.</p> <p>(9) Личните данни на деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на</p>
--	---	---

	<p>ж) създаване и прилагане на лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в параграф 1 съдържание;</p> <p>з) осигуряване на системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;</p> <p>и) създаване и прилагане на прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по оплаквания на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в букви г) — з);</p> <p>й) осигуряване на ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.</p> <p>Личните данни на непълнолетни деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно трета алинея, букви е) и з), не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.</p>	<p>видеоклипове съгласно ал. 8, т. 4 и 6, не се обработват за търговски цели като директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.</p>
	<p>4. За целите на изпълнението на мерките, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член, държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране съгласно предвиденото в член 4а, параграф 1.</p>	<p>Вж §7, чл.46, ал.4 (4) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове се задължават да спазват разпоредбите на Националните етични правила по ал. 1, т. 3.</p>
	<p>5. Държавите членки създават необходимите механизми за оценка на подходящия характер на мерките, посочени в параграф 3, предприемани от доставчиците на платформи за</p>	<p>§ 47. В Глава шеста се създава раздел VIII: „Раздел VIII</p>

	<p>споделяне на видеоклипове. Държавите членки възлагат оценката на тези мерки на националните регулаторни органи или служби.</p>	<p>Услуги на платформи за споделяне на видеоклипове</p> <p>Чл. 125р. Лицата, които имат намерение да осъществяват услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, уведомяват за това Съвета за електронни медии по реда на чл. 125с.</p> <p>Чл. 125с (1) Лицата по чл. 125р подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код; 2. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове; 4. териториален обхват; 5. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти; 6. предполагаема дата за стартиране на дейността. <p>(2) Уведомлението по ал. 2 се подава на български език.</p> <p>(3) Към уведомлението се прилага проект на общи условия за ползване на платформата за видеоосподеляне.</p> <p>Чл. 125т (1) Общите условия на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове задължително съдържат:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. идентификационни данни на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове – наименование, седалище и адрес на управление; 2. условия за ползване на услугите на платформата за видеоосподеляне; 3. основни права и задължения на потребителите на услугите на платформата за споделяне на видеоклипове; 4. описание на мерките по чл. 19д, ал.6 и 8; 5. отговорности и санкции при неизпълнение на общите условия; 6. условия и ред за ограничаване достъпа до съдържание или до услугите на платформата при нарушения от страна
--	---	---

на потребителите.

(2) В случай на непълнота на уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.

(3) В случай, че общите условия не отговарят на изискванията на този закон, Съветът за електронни медии уведомява за това лицето по чл. 125р, като дава указания и срок за отстраняване на недостатъците.

(4) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 6 и съгласува общите условия в 30-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от отстраняването на непълнотите и недостатъците по реда на ал. 2 и 3.

(5) Общите условия се публикуват на интернет страницата на доставчика на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, като се осигурява лесен, пряк и бърз достъп до тях.

Чл. 125у (1) Изменение на общите условия може да бъде извършено по инициатива на доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове или на Съвета за електронни медии.

(2) Изменение на общите условия по инициатива на доставчика се извършва по реда на чл. 125с и 125т.

(3) Изменение на общите условия по инициатива на Съвета за електронни медии се извършва с цел осигуряване на интересите на потребителите (аудиторията). В този случай Съветът с решение дава задължителни указания на доставчика за съответните изменения.

(4) Промените в общите условия влизат в сила след съгласуването им по реда на чл. 127т, ал. 4.

Чл. 125ф. (1) При прекратяване осъществяването на услугите на платформа за споделяне на видеоклипове доставчикът уведомява Съвета за електронни медии в срок от 14 дни.

(2) В 14-дневен срок Съветът за електронни медии заличава

		доставчика в съответния регистър.	
6. Държавите членки могат да налагат на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в параграф 3 от настоящия член. Когато приемат такива мерки, държавите членки спазват изискванията, установени в приложимото право на Съюза, като например изискванията, установени в членове 12 — 15 от Директива 2000/31/ЕО или член 25 от Директива 2011/93/ЕС.		§27 Създава се нов чл. 19д [...] — алинея 12: (12) Ако България упражни свободата си да наложи на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочени в чл.286 параграф 3 от Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808, тя спазва изискванията, установени в приложимото право на Съюза.	пълно
7. Държавите членки гарантират наличието на извънсъдебни механизми за правна защита с цел уреждане на спорове между потребителите и доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, свързани с прилагането на параграфи 1 и 3. Тези механизми трябва да позволяват безпристрастно уреждане на споровете и да не лишават потребителя от правната защита, осигурена от националното право.		§27 Създава се нов чл. 19д [...] — алинея 10: (10) Доставчиците на платформите за споделяне на видеоклипове изготвят общи условия, които се съгласуват със Съвета за електронни медии за съответствие с разпоредбите на този член. Те задължително съдържат мерките по ал. 6, с които се гарантира: 1. спазването на посочените в ал. 1 изисквания; 2. безпристрастното уреждане на споровете между доставчиците и потребителите чрез извънсъдебен механизъм, без да се лишават потребителите от правната защита, осигурена от националното право; 3. спазването на изискванията по чл. 75, ал. 1, 75, ал. 1 и ал. 4-9 по отношение на търговските съобщения, които не се организират и позиционират от доставчика за платформа за споделяне;	пълно
8. Държавите членки гарантират, че потребителите могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с параграфи 1 и 3.		§27, Създава се нов чл. 19д [...] — алинея 13: Независимо от прилагането на този закон от Съвета за електронни медии, потребителите на платформите за споделяне на видеоклипове могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с ал.1 и ал.6-8.	пълно
9. Комисията насърчава доставчиците на платформи за		§27, Създава се нов чл. 19д [...] — алинея 14:	пълно

	споделяне на видеоклипове да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране, посочено в параграф 4.	Насърчават се саморегулирането чрез кодекси за поведение на Европейския съюз съгласно чл. 46. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.	пълно
	10. Държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането чрез кодекси за поведение на Съюза съгласно член 4а, параграф 2. (*1) Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).“	§27, Създава се нов чл. 19д [...] – алинея 14: Насърчават се саморегулирането чрез кодекси за поведение на Европейския съюз съгласно чл. 46. Доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.	пълно
24.	24)Заглавието на глава XI се заменя със следното: „РЕГУЛАТОРНИ ОРГАНИ И СЛУЖБИ НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ“;	В действащия закон има наименование „Глава II Съвет за електронни медии“.	пълно
25.	25)Член 30 се заменя със следното: „Член 30 1. Всяка държава членка определя един или повече национални регулаторни органи, служби, или и двете. Държавите членки гарантират, че тези органи или служби са правно обособени от правителството и функционално независими от тяхното съответно правителство, както и от всеки друг публичен орган или частна организация. Това не засяга възможността за държавите членки да създават регулаторни органи, които да упражняват контрол над различни сектори.	§28. В чл. 20 се правят следните изменения: 1. Алинея 1 се изменя така: „(1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове в случаите и по реда, предвидени в този закон.“	пълно

	<p>2. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби упражняват своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на настоящата директива, по-специално медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаване на лоялна конкуренция.</p> <p>Националните регулаторни органи или служби не искат, нито приемат указания от друг орган във връзка с упражняването на задачите, които са им възложени съгласно националното право за прилагане на правото на Съюза. Това не пречи на упражняването на надзор съгласно националното конституционно право.</p>	<p>2. Алинея 2 се изменя така:</p> <p>„(2) При осъществяване на своята дейност Съветът за електронни медии упражнява своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, като се ръководи от интересите на обществото, защитава свободата на словото, независимостта на доставчиците на медийни услуги, медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаване на лоялна конкуренция.“.</p> <p>3. Създава се нова алинея 3:</p> <p>„(3) Съветът не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на правомощията, които са му възложени с този закон. Тази забрана не пречи на упражняването на парламентарен контрол в съответствие с чл. 84, т. 17 от Конституцията на Република България.“.</p>	пълно
	<p>3. Държавите членки гарантират, че компетентността и правомощията на националните регулаторни органи или служби, както и начините за ангажиране на тяхната отговорност са определени ясно в правни актове.</p>	<p>Разпоредбата е въведена в действащия ЗРТ.</p> <p>Правомощията на СЕМ са описани в чл.32 ЗРТ.</p> <p>Вж и чл.32 ЗРТ (2) (Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г.) В изпълнение на своите правомощия Съветът за електронни медии приема правилници, решения и декларации и дава становища в предвидените от закона случаи.</p>	пълно
	<p>4. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси и изпълнителни правомощия с цел ефективно изпълнение на техните функции и допринасяне към дейността на ERGA. Държавите членки гарантират, че на националните регулаторни органи или служби са осигурени собствени годишни бюджети, които се оповестяват публично.</p>	<p>Разпоредбата е въведена в действащия ЗРТ.</p> <p>Чл.21 Изм. - ДВ, бр. 96 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) Съветът за електронни медии е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София, чийто председател е първостепенен разпоредител с бюджет.</p>	пълно
	<p>5. Държавите членки установяват в тяхното национално</p>	<p>Разпоредбата е въведена в действащия ЗРТ.</p>	пълно

	право условията и процедурите за назначаване и освобождаване от длъжност на ръководителите на националните регулаторни органи и служби или на членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, включително продължителността на мандата. Процедурите са прозрачни и недискриминационни и гарантират необходимата степен на независимост. Ръководителят на национален регулаторен орган или служба или членовете на колективния орган, който изпълнява тази функция в рамките на национален регулаторен орган или служба, могат да бъдат освобождавани, ако престанат да отговарят на предварително определените на национално равнище условия, необходими за изпълнение на техните задължения. Всяко решение за освобождаване от длъжност се обосновава надлежно след предварително уведомление и се оповестява на обществеността.	Вж чл. 31 за избиране и освобождаване на председател на СЕМ; чл. 24 и сл. за избор/назначаване на членовете на СЕМ; чл. 30 за основания за предсрочно освобождаване на членове на СЕМ; чл. 29 за продължителност на мандата на членовете на СЕМ.	пълно
	6. Държавите членки гарантират наличието на ефективни механизми за обжалване на национално равнище. Органът, компетентен да разгледа жалбата, който може да бъде и съд, трябва да е независим от страните, участващи в обжалването. До приключване на обжалването актовете на националния регулаторен орган или служба остават в сила, освен ако не са допуснати временни мерки в съответствие с националното право.“	Вж Чл. 38. Решенията на Съвета за електронни медии подлежат на обжалване пред Административния съд - София област. (2) Обжалването на решенията на Съвета за електронни медии за избор и освобождаване на членовете на управителните съвети и генералните директори на БНР и БНТ, както и на решенията по чл. 30, ал. 2, т. 2 и 3 и по чл. 32, ал. 1, т. 12а, не спира изпълнението им.	пълно
26.	26) Въмъкват се следните членове: „Член 30а 1. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби предприемат подходящи мерки, за да си предоставят взаимно и на Комисията информацията, необходима за прилагане на настоящата директива, и по-специално на членове 2, 3 и 4.	§ 31. Създават се чл. 41а и 41б: „Чл. 41а. (1) Съветът за електронни медии съществява с националните регулаторни органи и с Европейската комисия обмен на информация, необходима за прилагане на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, и по-специално на членове 2, 3 и 4, с регулаторите на другите държави – членки на Европейския съюз .	пълно

	2. В контекста на обмена на информация по параграф 1, когато националните регулаторни органи или служби бъдат уведомен от доставчик на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, че той ще предоставя услуга изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка, Съветът за предимно насочена към аудиторията на друга държава членка на Европейския съюз, Съветът за електронни медии уведомява националния регулаторен орган на съответната държава.		пълно
	3. Ако регулаторният орган или служба на държава членка, чиято територия е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, изпрати искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция над него, последният регулаторен орган или служба прави всичко възможно, за да отговори на искането в двумесечен срок, без да се засягат по-кратките срокове, приложими съгласно настоящата директива. При поискване, регулаторният орган или служба на целевата държава членка предоставя на регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.	(2) Когато Съветът за електронни медии бъде уведомен от доставчик на медийни услуги, попадащ под юрисдикцията на Република България, че той ще предоставя услуга изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка на Европейския съюз, Съветът за електронни медии уведомява националния регулаторен орган на съответната държава.	пълно
		(3) Когато територия на друга държава-членка на Европейския съюз е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на Република България, и регулаторният орган на тази държава изпрати искане до Съвета за електронни медии във връзка с дейностите на доставчика, Съветът за електронни медии прави всичко възможно да отговори на искането в двумесечен срок или в по-кратък срок, ако това е предвидено в Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808.	пълно
		(4) Когато територията на Република България е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава от Европейския съюз, Съветът за електронни медии може да отпрати искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган на съответната държава. При поискване Съветът за електронни медии предоставя на регулаторния орган на държавата от Европейския съюз, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждането на искането.	пълно
	Член 30б		Не се транспонира

	<p>1. Създава се Група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).</p> <p>2. Този орган се състои от представители на националните регулаторни органи или служби в областта на аудиовизуалните медийни услуги с основната отговорност за упражняване на контрол върху аудиовизуалните медийни услуги или — когато няма национален регулаторен орган или служба — от други представители, избрани чрез техните процедури. В заседанията на ERGA участва представител на Комисията.</p> <p>3. ERGA има следните задачи:</p> <p>а) да предоставя технически експертен опит на Комисията относно:</p> <p>—задачата ѝ по осигуряване на последователно прилагане на настоящата директива във всички държави членки,</p> <p>—въпросите, свързани с аудиовизуалните медийни услуги, които попадат в обхвата на компетентността на ERGA;</p> <p>б) да обменя опит и добри практики относно прилагането на регулаторната рамка за аудиовизуалните медийни услуги, включително относно достъпността и медийната грамотност;</p> <p>в) да сътрудничи и предоставя на своите членове необходимата информация за прилагането на настоящата директива, по-специално по отношение на членове 3, 4 и 7;</p> <p>г) по искане на Комисията — да представя становища относно фактическите и техническите аспекти на въпросите по член 2, параграф 5в, член 3, параграфи 2 и 3, член 4, параграф 4, буква в) и член 28а, параграф 7.</p>	<p>„§31. Създават се чл. 41а и 41б:</p> <p>.....</p> <p>Чл. 41б. Съветът на електронни медии участва чрез свои представители в дейността на Групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).“</p>
--	---	---

27.	<p>4. ERGA приема своя процедурен правилник.“</p> <p>27) Член 33 се заменя със следното:</p> <p>„Член 33</p> <p>Комисията наблюдава прилагането на настоящата директива от страна на държавите членки.</p> <p>Не по-късно от 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива.</p> <p>Не по-късно от 19 декември 2026 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета последваща оценка на въздействието на настоящата директива и нейната добавена стойност, придружена, когато е целесъобразно, от предложения за прегледа ѝ.</p> <p>Комисията информира надлежно контактния комитет и ERGA относно съответната работа и дейности на другия орган.</p> <p>Комисията гарантира, че информацията, получена от държавите членки относно всяка мярка, предприета от тях в областите, координирани с настоящата директива, се предоставя на контактния комитет и ERGA.“</p>		Не се транспонира
28.	<p>28) Въмъква се следният член:</p> <p>„Член 33а</p> <p>1. Държавите членки насърчават и предприемат мерки за развитието на умения за медийна грамотност.</p>	<p>§30. Създава се чл. 33а:</p> <p>„Чл. 33а. (1) Политиката за медийна грамотност съдържа мерки за развитието на умения и знания, които позволяват на гражданите:</p> <p>1. да правят информиран избор за медийното съдържание и за медийните услуги;</p> <p>2. да използват медийните услуги и медийното съдържание по безопасен начин;</p>	ПЪЛНО

		общество и потребители, като: 1. участва в изготвянето на национална политика за медийна грамотност; 2. събира информация относно участието на доставчиците на медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове в изпълнение на политиката по т. 1, анализира резултатите и предприема актуализиране на политиката на всеки три години; 3. изготвя ежегоден доклад за изпълнението на политиката като част от отчета по чл. 39.	
	2. До 19 декември 2022 г. и на всеки 3 години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.	В Преходни и заключителни разпоредби се създава §61: § 61. До 19 декември 2022 г. и на всеки три години след това министърът на културата представя на Европейската комисия доклад по чл.33а ал.2 т.2.	пълно
	3. Комисията, след като се консултира с контактният комитет, приема насоки относно обхвата на докладите.		Не се транспонира

Красимира Стефова, Гл. секретар

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след общественото обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията

Участник в общественото обсъждане	Предложение/мнение	Приема/ Не приема предложението	Мотиви
1. Социално предприятие "Сафари Адвенчър Велинград" Становището е постъпило на портала за обществени консултации	<p>В чл. 89 ал. 2 да се добави нова точка 7, със следния текст: 7. Рекламни слотове на социални предприятия, вписани в Регистъра на социалните предприятия, промоции на продукти, обозначени със сертификатната марка „Продукт на социално предприятие“.</p> <p>Мотивите ни към това предложение са следните:</p> <p>1. Секторът на социалната и солидарна икономика е нов в българското общество и слабата видимост на предприятията от социалната и солидарна икономика в обществото ограничава тяхната популярност. Предприятията от този сектор са създадени със социална цел, с която са ангажирани и работят за нейното осъществяване, като икономическият резултат от тяхната работа остава на второ място. Поради тази причина социалните предприятия изпитват трудности да се конкурират с останалите икономически субекти на пазара. Предлаганото изменение предполага увеличаване на разпознаваемостта</p>	Не се приема	Социалната реклама и в момента не се включва във времетраенето на рекламата, което се измерва с оглед ограничението в директивата.

<p>Георги Чолаков от 2015 - консултант 2014 - директор на ИА "Национален филмов център" Становището е постъпило по електронна поща на 08.08.2020 год., вх. № 04-00- 26/15.09.2020 год.</p>	<p>на социалните предприятия сред обществото.</p> <p>2. В Програмата за управление на правителството на Република България за периода 2017-2021 г. мярка 154 е: „Формиране на среда, която води до принос от близо 2% в БВП на предприятията от социалната икономика.“ Мярката е насочена към стимулиране развитието на социалната и солидарна икономика в Република България, като се отчита икономическият ефект на сектора, съотнесен към БВП. Изследванията показват, че 8% от БВП на Европейския съюз се дължи на сектора на социалната и солидарна икономика, което показва икономическата му значимост, като се има предвид, че социалното измерение на сектора не може да бъде измерено по начин, който да покаже неговото финансово изражение. Предлаганото допълнение ще подпомогне и достъпа на социалните предприятия до нови пазари, което от своя страна ще допринесе за увеличението на БВП на страната.</p>		
	<p>1. Чл. 19а се изменя така: Чл. 19а. (Нов - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) (1) Най-малко 50 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, като се изключат новините и спортните предавания и телевизионните игри, рекламите, телетекстът и телевизионният пазар, трябва да е предназначено за европейски произведения.</p> <p>(2) Най-малко 10 на сто от програмното време</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Ограничението „когато това е практически възможно“ позволява гъвкавост при отчитането на ограничението и е в съответствие с разпоредбите на Директивата.</p>

	<p>по ал. 1 трябва да бъде предназначено за български произведения, създадени от независими продуценти. Изпълнението на този праг не включва повторенията.</p> <p>(3) Съотношението по ал. 2 трябва да бъде постигнато чрез отделяне на най-малко 10 на сто от приходите на доставчика на медийни услуги.</p> <p>(4) Произведенията, които се разпространяват не трябва да са създадени по-късно от 5 години.</p> <p>(5) Насърчават се производството и разпространението на европейски произведения в радиопрограмите.</p> <p>(6) Изискванията на ал. 1, 2, 3 и 4 не се прилагат за програми, които са предназначени за местна аудитория и се разпространяват от един оператор, който не е част от националната мрежа.</p> <p>(7) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в линейните аудио-визуални медийни услуги и ги публикува като част от годишния си отчет.</p> <p>2. В чл.71, т.3 се изменя така: Чл. 71</p> <p>3. (придипна т. 2 - ДВ, бр. 106 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) Българската национална телевизия отдели за българско филмово творчество не по-малко от 10 на сто от субсидията на държавния бюджет и фонд "Радио и телевизия".</p> <p>3. В § 43. от проекта за изменение и допълнения на Закона за радиото и телевизията в чл. 89, ал.2, т. 2 се изменя</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Разпоредбите, свързани с обществените оператори не са предмет на този проект на ЗИД на ЗРТ</p> <p>И в момента е включено това изключение в чл. 89, ал. 5, т 2</p>
--	---	---	--

	<p>така:</p> <p>2. за безплатно излъчена промоция на български и европейски филми;</p> <p>4. В § 44. от проекта за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията в чл. 90 се създава нова ал. 5 със следния текст:</p> <p>Чл.90. (5) Ограниченията по ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат за безплатно излъчена промоция на български и европейски филми.</p> <p>5. § 56. от проекта за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията в § 1. от Допълнителните разпоредби:</p> <p>5.1. в т.24 се създава нова т.3 със следния текст:</p> <p>24. (нова - ДВ, бр. 79 от 2000 г., доп. - ДВ, бр. 10 от 2007 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) "Независим продуцент" е продуцент, регистриран по Търговския закон или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, организационно и икономически независим от който и да е радио- и телевизионен оператор в дейността си, за когото са спазени следните изисквания:</p> <p>1. не е собственик на радио- или телевизионен оператор или на дял от имуществото му;</p> <p>2. радио- или телевизионен оператор не е собственик на такова лице или на дял от имуществото му;</p> <p>3. (отм. - ДВ, бр. 12 от 2010 г.) годишните</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>И в момента е включено това изключение в чл. 89, ал. 5, т.2.</p> <p>Съществуват хипотези, в които предлаганото ограничение не допринася за постигането на целта, напр. ако независимият продуцент предлага само един продукт.</p>
--	--	---	--

<p>3. Съюз на българските филмови дейци, становището е постъпило в Министерство на културата с Вх.№ 04-00-26/28.08.2020 год.</p>	<p>приходи от един радио- или телевизионен оператор не надвишават 50 на сто от общите му приходи.</p> <p>5.2. създава се нова точка 36 със следния текст:</p> <p>36. „Телевизионна игра“ е всяко предаване, в което под каквато и да е форма се предоставят каквито и да е награди на участниците в предаването.</p>		
<p>Предложение за промяна в Чл. 19а:</p> <p>Чл.19а (1) Най- малко 50 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, като се изключат новините и спортните предавания и телевизионните игри, рекламите, телетекстът и телевизионният пазар, трябва да е предназначено за европейски произведения.</p> <p>(2) Най- малко 10 на сто от програмното време по ал. 1 трябва да да бъде предназначено за български произведения, създадени от независими продуценти. Изпълнението на този праг не включва повторенията.</p> <p>(3) Доставчикът на медийни услуги отделя най- малко 10 на сто от бруто приходите си за постигане на съотношението по ал. 2</p> <p>(4) Произведенията по ал. 2, които се разпространяват не трябва да са създадени по- късно от 5 години.</p> <p>(5) Насърчават се производството и разпространението на европейски произведения в радиопрограмите</p> <p>(6) Изискванията на ал.1,2,3 и 4 не се прилагат</p>	<p>Не се приема</p>		<p>Ограничението „когато това е практически възможно“ позволява гъвкавост при отчитането на ограничениято и е в съответствие с разпоредбите на Директивата.</p>

за програми, които са предназначени за местна аудитория и се разпространяват от един оператор, който не е част от национална радиомрежа.	Не се приема	Разпоредбите, свързани с обществените оператори не са предмет на този проект на ЗИД на ЗРТ.
(7) Съветът за електронни медии изготвя ежегодни справки за европейските произведения в линейните аудио- визуални медийни услуги и ги публикува като част от годишния си отчет.	Не се приема	И в момента е включено това изключение в чл. 89, ал. 5, т 2
2. Предложение за промяна в чл.71, т. 3 Чл.71, т.3 се изменя така :	Не се приема	И в момента е включено това изключение в чл. 89, ал. 5, т 2
3. Българската национална телевизия отдела за българско филмово творчество не по- малко от 10 на сто от субсидията на държавния бюджет и фонд „Радио и телевизия“.	Не се приема	И в момента е включено това изключение в чл. 89, ал. 5, т 2
3. Предложение към § 43 от законопроекта Чл.89,ал.2, т.2 се изменя така:	Не се приема	Предложенията не са ясно формулирани.
2. за безплатно излъчана промоция на български и европейски филми;	Не се приема	
4. Предложение към §44 от законопроекта: В чл.90 се създава нова ал.5 със следния текст:	Не се приема	
(5) Ограниченията по ал.1, т.1 и 2 не се прилагат за безплатно излъчана промоция на български и европейски филми.	Не се приема	
5. Предложение към § 56 от законопроекта относно изменението на §1 от Допълнителните разпоредби: 5.1. в т.24 се създава нови т.3-5 със следния текст:	Не се приема	
3. Член на орган на управление на независимия продуцент или негов собственик не е свързано лице с член на орган на	Не се приема	

<p>4. Асоциация на българските радио- и телевизионни оператори – АБРО</p> <p>Становището е постъпило в Министерство на културата с вх. № 56-00-143/28.08.2020 год.</p>	<p>управление или притежател на дялове от капитала на собственик на доставчик на линейни или нелинейни аудиовизуални медийни услуги или радиооператор.</p> <p>4. Не предоставя на един и същ оператор, включително и чрез конкурс, едновременно повече от две външни продукции</p> <p>5. Годишните приходи от един радио- или телевизионен оператор не надвишават 50 на сто от общите му приходи.</p> <p>5.2. Създава се нова точка 36 със следния текст:</p> <p>36. „Телевизионна игра“ е всяко предаване, в което под каквато и да е форма се предоставят каквито и да е награди на участниците в предаването.</p>		
	<p><u>По чл. 4а от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>Вместо понятието „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“ е използвано понятието „доставчик на услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“.</p> <p>Извън чл. 4а, в законопроекта на места се използва понятието „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“, а на други – „доставчик на услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“.</p> <p>Считаме, че предложенният термин „доставчик на услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“ е тромав и трудноразбираем. Същевременно Директива (ЕС) 2018/1808 използва термина „доставчик на платформа</p>	<p>Приема се</p>	<p>Отразено</p>

	<p>за споделяне на видеоклипове“. В тази връзка предлагаме както в чл. 4а, така и в целия законопроект да бъде използвано понятието „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“.</p> <p><u>По чл. 4б от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>След приключване на дейността на работната група в чл. 4б е добавена ал. 6, която считаме, че следва да отпадне. С ал. 6 се предлага транспониране на пар. 3 от чл. 4а на директивата, който гласи: „Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в съответствие с настоящата директива и правото на Съюза, включително когато националните им независими регулаторни органи или служби заключат, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него. Държавите членки докладват тези правила на Комисията без неоснователно забавяне“. Считаме, че текстове, които дават свобода на държавите-членки да предвидят по-строги правила от тези на директивата, не следва да бъдат включвани в закона.</p> <p>Дори да приемем включването на текста в закона, следва да се посочи, че той е неправилно възпроизведен. Идеята на пар. 3 на чл. 4а от Директива (ЕС) 2018/1808 е да даде законодателна свобода на държавите-членки да въведат по-подробни или по-строги правила при недостатъчната ефективност на</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Държавите членки трябва да имат свободата да променят подхода на въздействие когато са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него.</p>
--	---	---------------------	---

	<p>даден кодекс за поведение или на части от него, установена от регулаторния орган. В тази връзка, в случай че бъде възприет подход за запазване на чл. 46, ал. 6 от ЗИД на ЗРТ, предлагаме, той да бъде редактиран, както следва: „<i>Когато Съветът за електронни медии прецени, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него, Съветът може да отправи предложение до Министерския съвет за провеждане на законодателна инициатива за приемане на по-подробни или по-строги правила в съответствие с Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС) 2018/1808 и правото на Европейския съюз. Съветът за електронни медии информира за приетите правила Европейската комисия в едномесечен срок</i>“</p> <p><u>По чл. 5а, 5б, 5в и 19г от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>Както многократно подчертахме в рамките на работна група, считаме, че в закон, действащ на територията на Република България, няма място за разпоредби, регулиращи поведението на субекти, върху които Република България няма юрисдикция. В тази връзка считаме, че в чл. 5а, чл. 5б, чл. 5в и 19г от законопроекта следва да бъдат преработени текстовете, регулиращи поведението на Европейската комисия и други държави-членки на Европейския съюз (чл. 5а, ал. 3, 5 и 8, чл. 5б, ал. 3 и 7, 5в, ал. 3 и чл. 19г, ал. 2).</p> <p><u>По чл. 8а от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>Чл. 8а от законопроекта въвежда изисквания за осигуряване на достъпност на медийните</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Текстовете регламентират взаимодействието между Европейската комисия и националните регулатори, в случая Съветът за електронни медии или взаимодействието между националните регулатори на различни държави – членки.</p> <p>Защитата на хората с увреждания се налага както при осъществяване на аудиовизуални медийни услуги,</p>
--	--	---	--

	<p>услуги за хора с увредено зрение или слух. Както посочихме многократно в рамките на работната група, Директива (ЕС) 2018/1808 регулира единствено аудио-визуалните медийни услуги. Законопроектът обаче разширява задълженията за осигуряване на достъпност и по отношение на радиоуслугите, като предвижда, че „Доставчиците на радиоуслуги предоставят в срокове и по начини, определени в плановете за действие по ал. 2, т. 1, чрез интернет, мобилни приложения или други технически средства, с които разполагат, програми и предавания, достъпни за хората с увредено зрение или слух“.</p> <p>Считаме, че разпоредбите, касаещи достъпността на медийните услуги са напълно неприложими по отношение радиоуслугите. Радиото е медия, традиционно достъпна за хора с увредено зрение. За хора с увреден слух, радиото не е подходяща медия.</p> <p>Предвиждането на задължения за доставчиците на радиоуслуги за осигуряване на достъпност на услугите чрез допълнителни технически средства, интернет и мобилни приложения е неприемливо. Това означава те да бъдат задължени да създават нови допълнителни услуги и да поемат, значителни допълнителни разходи. Възлагането на такива задължения би било форма на възлагане на мисия за изпълняване на обществена услуга, за изпълнението на която радиооператорите би следвало да получават компенсация от държавния бюджет. БНР предложи този текст във връзка с разработваните услуги, които следва да се възлагат на обществения оператор с нарочна лицензия и заплащат като част от</p>		така по отношение на аудио услуги.
--	--	--	------------------------------------

	<p>финансирането на обществената му мисия. Доколкото ЗИД на ЗРТ не предвижда подобна компенсация за търговските медии, настояваме предвидените в чл. 8а, ал. 1 задължения за търговските доставчици на радиоуслуги да отпаднат.</p> <p><u>По чл. 15 от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>ЗИД на ЗРТ предвижда отпадане от чл. 15, ал. 1 на изключенията от правото да не се разкриват източниците на информация (тайната на източниците). Ал. 2 на чл. 15 гласи: „Журналистите не са длъжни да разкриват източниците на информация не само пред аудиторията, но и пред ръководството на доставчик на медийни услуги, освен в случаите по ал. 1.“ Във връзка с промяната в ал. 1 от ал. 2 следва да отпадна думите „освен в случаите по ал. 1“, доколкото ал. 1 вече не предвижда изключения от тайната източниците. Тази промяна беше възприета в рамките на работната група в Министерството на културата, и считаме, че е не е включена в законопроекта поради техническа грешка.</p> <p><u>По чл. 19 от ЗИД на ЗРТ</u></p> <p>предлагаме в чл. 19 от законопроекта да бъде добавена нова ал. 6 със следното съдържание: „(б) Делът на европейските произведения в каталозите на медийните услуги по заявка се изчислява на осреднена годишна база и на база брой заглавия в каталога на услугата.“</p> <p>- в ЗРТ да бъде предвидено разработване на правила за определяне на относителната тежест на отделните видове заглавия в каталозите на</p>	<p>Приема се</p> <p>Отразено</p>
	<p>Приема се</p>	<p>Отразено</p>

	<p>медийните услуги по заявка, както и за измерването на аудиторния дял на аудио-визуалните медийни услуги по заявка. Тези правила следва да бъдат изработени от СЕМ след консултации с доставчиците на медийни услуги.</p> <p>Доставчиците разполагат с голям практически опит в сферата на изследването на аудиторни дялове, както и с конкретна информация относно стойността на различните видове заглавия в каталозите, която съгласно Насоките на Европейската комисия следва да има определящо значение за относителната тежест на заглавията.</p> <p>- С оглед на горното предлагаме в чл. 19 от ЗИД на ЗРТ да бъде добавена нова ал. 7, както следва: „ (7) Съветът за електронни медии приема правила за определяне на относителната тежест на отделните видове заглавия в каталозите на медийните услуги по заявка при изчисляване на дела на европейските произведения в тях, както и относно измерването на аудиторния дял на аудио-визуалните медийни услуги по заявка, при съобразяване със Съобщение на Европейската комисия (ОВ, С(2020) 4291 от 2.07.2020 г.).“.</p> <p>Чл. 19д от ЗИД на ЗРТ</p> <p>- След приключване на дейността на работната група в чл. 19д от ЗИД на ЗРТ са добавени нови ал. 11-13, във връзка с които бихме искали да</p>	<p>Не се приема</p> <p>Текстът създава гаранция, че евентуални последващи изменения в режима на доставчиците на платформи ще бъдат в съответствие с</p>
--	---	---

	<p>направим няколко коментара.</p> <p>На първо място предлагаме отпадането на ал. 11 на чл. 19д от ЗИД на ЗРТ.</p> <p>Както посочихме по-горе, считаме, че текстовете, които дават свобода на държавите-членки да предвидят по-строги правила от тези на директивата, не следва да бъдат включвани в закона.</p> <p>В ал. 12 на чл. 19д предлагаме да бъде направена добавка, от която да става ясно, че и кодексите за поведение, приемани от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове следва да отговарят на критериите, посочени в чл. 4б, ал. 2 от ЗИД на ЗРТ, а именно: да са широко приети от основните заинтересовани страни; да включват ясно и недвусмислено поставени цели; да бъде предвиден механизъм за редовно, прозрачно и независимо наблюдение и периодична оценка на постигането на поставените цели; да бъдат предвидени средства за ефективното им спазване, включително ред за изменение и ефективни и пропорционални санкции.</p> <p>Предложената препратка към целия член 4б от ЗИД на ЗРТ е неуместна, доколкото останалите алинеи на чл. 4б са неотнормирани. В тази връзка предлагаме следната редакция на предложената ал. 12 на чл. 19д:</p> <p>„Насърчава се саморегулирането чрез кодекси за поведение по чл. 4б, ал. 5 при спазване на изискванията по чл. 4б, ал. 2. Доставчиците на платформи за</p>		приложимото право на съюза.
	<p>Приема се</p>	<p>Отразено</p>	

	<p>споделяне на видеоклипове се насърчават да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране.“</p> <p>- Тук следва да се посочи, че предложената ал. 14 на чл. 19д изцяло дублира ал. 12 на същия член, поради което следва да отпадне от текста.</p> <p>- Предлагаме ал. 13 на чл. 19д също да отпадне, тъй като е излишно в текста на закона да бъде посочено правото на съдебна защита. Всяко увредено лице може съгласно общите правила на гражданското право да предяви иск за защита на своите права и законни интереси, без това да бъде изрично посочено в специалния закон.</p> <p>Алтернативно, в случай че не бъде прието предложението за отпадане на ал. 13, предлагаме някои редакционни промени в нея, чрез които текстът да стане по-ясен и коректен: „(13) Потребителите на платформите за споделяне на видеоклипове могат да защитят пред съд правата си по ал. 1 и ал. 6-8 по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове.“</p> <p><u>По административно-наказателните разпоредби</u></p> <p>Чл. 126в, ал. 4, чл. 126г, ал. 2 и чл. 126д от ЗИД на ЗРТ съдържат административно-наказателни разпоредби, приложими към</p>	<p>Приема се</p> <p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Отразено</p> <p>Редакцията на ал. 13 изрично предвижда защита по съдебен ред по съображения за правна сигурност.</p> <p>Предвидените в проекта размери на санкциите съответстват на предназначението на санкциите.</p>
--	--	--	---

	<p>доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове. Приходите и аудиторията на платформите за споделяне на видеоклипове под юрисдикцията на Република България, доколкото изобщо има такива, са многократно по-малки от тези на доставчиците на линейни медийни услуги с национално покритие и считаме за несправедливо размерът на санкциите да бъде еднакъв за двата вида доставчици. В тази връзка предлагаме имуществените санкции, приложими към доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, да бъдат определени в граници от 500 до 5000 лева, вместо предложените в ЗИД на ЗРТ от 2000 до 5000 лева.</p> <p><u>Предложение за нови административно-наказателни разпоредби</u></p> <p>с Преходните и заключителните разпоредби на ЗИД на ЗРТ да се предвиди изменение на Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП), а именно включване на нов чл. 97а, който да предостави по-пълна защита на правоносителите при излъчване на програми в търговски обекти:</p> <p><i>„Чл. 97а (1) Санкциите по чл. 97, ал. 1 или 2 се налагат и на лице, което като знае или има основание да предполага, че ще наруши закриляно от този закон право по чл. 91, ал. 1, т. 1 и/или т. 3, или по чл. 72, ползва на територията на обекта, в който осъществява търговската си дейност, достъп по чл. 97, ал. 1, т. 6 или т. 13, в</i></p>	<p>Не се приема</p>	<p>Гарантирането на обществения интерес изисква предлагането на подобни промени да се предшества от самостоятелно обществено обсъждане, в което да бъдат ангажирани широк кръг заинтересовани лица, с цел постигане на баланс между интересите на отделните групи правоносители, представляващите ги организации и дружества, и ползвателите. В настоящия момент, такова обсъждане не е проведено. Същото е задължително, съгласно чл. 18а от Закона за нормативните</p>
--	--	---------------------	--

	<p>нарушение или при заобикаляне на правни, технически или организационни условия и мерки, прилагани от преизлъчващия или предлагащия доставчик на електронни съобщителни мрежи и/или услуги.</p> <p>(2) Санкциите по чл. 97, ал. 1 или 2 се налагат и на лице, което се съдейства за или подпомогне извършването на нарушение по ал. 1, или допусне извършването на такава в собствен, нает или управляван и стопанисван от него обект или помещение.</p> <p>(3) Отговорен за нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 6 и т. 13 е, съответно санкция се налага на, абонатът на достъп по ал. 1, когато той изрично и писмено се е задължил към преизлъчващия или предлагащия оператор да уреди от свое име и за своя сметка съответните права по чл. 91, ал. 1, т. 1 или т. 3, и по чл. 72. В този случай отговорността на преизлъчващия или предлагащия оператор е изключена."</p> <p>На последно място, с цел ефективен контрол, предотвратяване и санкциониране на нарушенията на авторските и сродните на тях права, предлагаме допълнение в чл. 98, ал. 2 от ЗАПСЦ, съгласно което длъжностните лица от Министерство на културата да могат да използват за съставяне на актовете за установяване на административни нарушения доказателствени средства, събрани от недлъжностни лица (граждани или юридически лица), когато доказателствата са събрани така, че да позволяват надлежно установяване на нарушението. Вярваме, че по този начин ще бъдат преодолените ограниченията в административния ресурс на</p>		<p>актове.</p> <p>Наред с това, текстовете не са преминали и задължителната, съгласно 18а и чл. 20, ал. 2 от Закона за нормативните актове, оценка на въздействието, което от своя страна, съобразно чл. 28, ал. 4 от същия закон, е пречка за разглеждането на проекта за Министерския съвет.</p>
--	---	--	--

	<p>компетентните органи, като в същото време се запазва експертизата им да извършат преценка на доказателствените средства и констатациите, и да установят нарушенията при наличие на съответните предпоставки.</p> <p>С оглед на горното предлагаме в чл. 98, ал. 2 от ЗАПСП да бъде добавена нова т. 9 със следното съдържание: „9. използват доказателствени средства събрани от граждани и организации по начин, който дава възможност да се установи нарушението, начина на събирането им, тяхната достоверност и интегритет.“.</p>		
<p>5. Българска стопанска камара и IAB Bulgaria Становището е постъпило в Министерство на културата с вх. № 04-00-26/27.08.2020 год. и по електронна поща от IAB на 26.08.20201 вх. № 04-00-26/15.09.2020 год.</p>	<p>- Относно чл. 126а, ал. 9 от Законопроекта. Текстът да отпадне.</p> <p>- Относно чл. 128, ал. 6 и 7 от Законопроекта. Текстовете на ал. 6 и ал. 7 да отпаднат.</p> <p>- Относно предвидените санкции в административно-наказателните разпоредби.</p> <p>Чл. 126в ... (4) На лице, което без уведомление предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лева. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предвидените в проекта размери на санкциите съответстват на предназначението на санкциите.</p>

	<p>Чл. 126г (2) На доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия на Сдружение "Национален съвет за саморегулация", се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв.</p> <p>Чл. 126д. За нарушение на разпоредбите на този закон на доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.</p>		
<p>6. Мария Палаурова-Чолакова, Изпълнителен директор ФИЛМАУТОР</p> <p>Становището е постъпило по електронна поща на 31.08.2020 год., вх. №04-00-26/15.09.2020 год.</p>	<p>- бъдещите изменения за бъдат координирани с разпоредбите на ЗАПСП, още повече че предстои изменение на последния във връзка с транспонирането на друг основополаг в материалния документ - Директива 790/2019г. за авторското право и сродните му права в единния цифров пазар, което следва да се извърши до м. юни 2021г.</p> <p>-Доколкото услугите за видео по заявка попадат в регламента, валиден за медийни услуги, услугите на платформи за споделяне на видеоклипове, предоставяни от доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове са извън техния обхват. Възниква въпрос и според нас е необходимо въвеждане на правила, касаещи защитата на авторските и сродните им права, при функциониране на</p>	Не се приема	<p>Изискване на Европейската комисия към държавите членки е да бъдат разграничавани приложните полета на двете директиви.</p>

	<p>тези доставчици, доколкото е възможно част от съдържанието, генерирано от потребителите да бъде обект на такива.</p> <ul style="list-style-type: none"> - популяризиране на европейските произведения, в това число в услугите за видео по заявка, които да имат в каталога си поне 30% дял такива продукции. В тази връзка, обръщаме внимание на разпоредбата на чл.19а, според която най-малко 50 на сто от общото годишно програмно време на телевизионните програми, трябва да е предназначено за европейски произведения, когато това практически е възможно. Наличието на условието „когато това е практически възможно“ прави клаузата неприложима и неясна. Според нас е необходимо това изискване да бъде безусловно валидно за съответните оператори, като допълнително в нея се дефинира: - изискване не само за произхода на тези произведения, но и на вида – квота за кинематографични продукции. - процент кинематографични произведения, които са оригинално създадени на български език. Такава практика съществува в държавите в ЕС, с цел поощряване на националната филмова индустрия, опазване на националната идентичност и създаване на гаранции за езиково многообразие. Такива квоти функционират в Полша, РХърватска, Франция, Унгария, Португалия, Швейцария 	<p>Не се приема</p> <p>Не се приема</p>	<p>Ограничението „когато това е практически възможно“ позволява гъвкавост при отчитането на ограничението и е в съответствие с разпоредбите на Директивата.</p> <p>Делът и видът на европейските произведения е следва да е съобразен с насоките на Европейската комисия , публикувани в Съобщение на Европейската комисия (ОВ, С(2020) 4291 от 2.07.2020 г.).</p>
--	---	---	--

<p>7. „Ви Бокс“ ЕАД. Становището е постъпило по електронна поща на 24.08.2020 год., вх.№ 04-00-26/15.09.2020 год.</p>	<p>Относно чл. 126а, ал. 9 от Законопроекта. Текстът да отпадне.</p> <p>- Относно чл. 128, ал. 6 и 7 от Законопроекта. Текстовете на ал. 6 и ал. 7 да отпаднат.</p> <p>- Относно предвидените санкции в административно-наказателните разпоредби.</p> <p>Чл. 126в ... (4) На лице, което без уведомление предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лева. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.</p> <p>Чл. 126г (2) На доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не изпълни в срок решение на Етичната комисия на Сдружение "Национален съвет за саморегулация", се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв.</p> <p>Чл. 126д. За нарушение на разпоредбите на този закон на доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове се налага имуществена санкция в размер от 500 до 1500 лв. При повторно нарушение имуществената санкция е в двоен размер.</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предвидените в проекта размери на санкциите съответстват на предназначението на санкциите.</p>
<p>8. Боряна Пунчева.</p>	<p>Основната насока на моите бележки се отнася</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Регулацията на дейността на</p>

Становището е постъпило по електронна поща на 31.08.2020 год., вх. № 04-00-26/15.09.2020	<p>към регулация дейността на обществените медии, които попадат най-често във фокуса на вниманието ни. Както и правната уредба отнасяща се до СЕМ, чиято отговорност е водеща по отношение на състоянието на медийната среда у нас.</p> <ul style="list-style-type: none">- чл. 46- Етичен кодекс на българските медии, разработен от Фондация "Национален съвет за журналистическа етика.- Първо - въпросната фондация няма никакви правомощия и активностите й са спорадични и маргинални. Как такава формиране попада в закон ! И как един кодекс с пожелателна стойност може да окаже влияние върху поведението и контрола на субектите в медийния бизнес ? За какво „саморегулиране“ и “съвместно регулиране „ чрез добри намерения и директиви става въпрос? А насърчаването- не е ясно дали чрез бонуси или похвали.За съжаление Чл. 46 е доказателство как ЗРТ се пълни с празни по съдържание и въздействие текстове , а не се променят съществени членове от Закона, които се отнасят до същността на материята .- В чл. 20 се правят следните изменения:- Алинея 1 се изменя така:- „(1) Съветът за електронни медии е независим специализиран орган, който регулира медийните услуги и услугите на платформите за споделяне на	Не се приема	обществените медии не е предмет на този проект на този ЗИД на ЗРТ.
		Не се приема	Разпоредбите на Директивата за аудиовизуални медийни услуги слагат акцент върху саморегулацията и съвместната регулация , а Етичният кодекс на българските медии е един от инструментите, чрез които тези разпоредби се прилагат.
		Не се приема	Гарантирането на независимостта на медийните регулатори е един от основните принципи на Директивата за аудиовизуални медийни услуги.

	<p>видеоклипове в случаите и по реда, предвидени в този закон. Съветът за електронни медии е функционално независим от Министерския съвет, както и от всеки друг орган на публична власт, обществена или частна организация.“</p> <p>- Тази формулировка, и в новата си редакция, и в действащия ЗРТ е неприложима поради начина, по който в момента се избират членовете на СЕМ - на квотен принцип, което е видно от Чл.24. Този утвърден от ЗРТ избор на практика е лобистки и ако чл.24 се запази в настоящия си вид членовете на регулатора ще продължават да са напълно зависими от политически партии и държавни институции / Мин.съвет и президентство/, каквото е положението в момента. На практика ние сме в постоянно нарушение на ЗРТ, за което Административния съд е редно да се самосезира.</p> <p>- Членовете на СЕМ имат толкова големи правомощия и на практика регулират мощен поток от пари от бюджета / в БНТ и БНР/ както и частни финанси в другите медийни доставчици, че трябва избора им да е публично достъпен, на конкурсен принцип, провеждан от комисия, в която да участват и обществено значими фигури, журналисти, режисьори, продуценти, писатели - тези, които години наред ще носят последствията</p>	<p>Не са направени конкретни предложения</p>
--	--	--

	<p>от решенията на СЕМ. В откритата, публична процедура за избора членовете на СЕМ ще може да се спазва Чл.25, по който ЗРТ в момента е в нарушение ! Настоящите членове на СЕМ нямаг „обществен авторитет и професионално призвание“. Поне половината от тях са неизвестни за българското общество и професионалните среди. Скандално е, че за такъв обществено значим и компетентен орган се изисква само висше образование. В това отношение задължително е в ЗРТ да се добави изискването за степен на образование „магистър“.</p> <p>- В настоящия момент процедурите свързани с избора и дейността на СЕМ са непрозрачни, на квотен принцип - поради това членовете на регулатора са политически обвързани и без нужния обществен авторитет. Например настоящата председателка на регулатора премина през поредица от партийни назначения с приоритет винаги към тези, които са на власт.</p> <p>- Алинея 2 се изменя така:</p> <p>- „(2) При осъществяване на своята дейност Съветът за електронни медии упражнява своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на Директива 2010/13/ЕС, изменена с Директива (ЕС)2018/1808, като се ръководи от интересите на обществото, защитава свободата на словото, независимостта</p>	
--	---	--

	<p>на доставчиците на медийни услуги, медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.“</p> <p>- Тази алинея звучи чудесно и е изпълнима единствено и само, ако се промени принципа на избор на членовете на СЕМ. Запазвайки съществуващото положение ще остане такава, каквато е и сега – само една красива формулировка без съдържание и правен потенциал.</p> <p>- От ЗРТ по никакъв начин не става ясно кой и как ще контролира работата на СЕМ по изпълнението на изискванията на чл. 20 ал.2 Представители на Комисията за култура и медии в Народното събрание твърдят, че те нямат законово основание да упражняват действителен контрол над СЕМ.</p> <p>- Важен е въпроса как обществото ще научава за резултата на този контрол. Отчетите за дейността на СЕМ, които се публикуват на страницата на СЕМ, заминават към Народното събрание и всичко приключва там. Както гражданите, така и медиите, които отразяват дейността на тази институция получават информация, пречупена през призмата на партийно зависими и без общественото признание служители в регулатора. Като</p>	<p>Не се приема</p> <p>Не са направени конкретни предложения</p>
--	---	--

	<p>обществено значим орган СЕМ трябва както да се избира с широк обществен консенсус, така и да се отчита пак по този начин. На този етап този изключително важен регулаторен орган функционира в един уютен сговор с управляващата власт и ръководствата на БНТ и БНР- които хем си е избрало , хем ги проверява и естествено установява колко подходящи хора е избрало. Освен, ако не им наредят нещо друго. Изборът на генералните директори на обществените медии също трябва да се провежда от много по-широк , обществено и професионално значим форум -- защото това са хората , които ще управляват десетки милиони и ще ръководят най-влиятелните медии в страната, а в момента, избирани от СЕМ изборът им е обременен от лобистки интереси.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Създава се нова ал. 3: - „ Съветът не може да иска или да приема указания от друг орган във връзка с упражняването на задачите, които са му възложени с този закон. Тази забрана не пречи на упражняването на парламентарен контрол в съответствие с чл. 84, т. 17 от Конституцията на Република България.“ - За да бъде точна ще цитирам Конституцията : - Чл. 84.т.17: „ Народното събрание: 	
--	--	--

	<p>(нова - ДВ, бр. 12 от 2007 г.) изслушва и приема доклади за дейността на органи, които изцяло или частично се избират от Народното събрание, когато това е предвидено в закон“.</p> <p>- По въпроса на контрола, цитиран в ЗРТ в, Конституцията е казано : НС „изслушва и приема доклади“. Всичко е ясно . На практика един регулаторен орган, от съществено значение не само за медийната среда, но и по отношение на политическия живот в страната и бюджета на държавата, работи без контрол, без санкции за неизпълнени ангажменти по ЗРТ. За съжаление от проекта за поправки в ЗРТ става ясно, че към чл . 20 е създадена една нова алинея, кука по съдържание, която запазва утвърдените лоши практики на действащия ЗРТ .</p> <p>- В чл. 21 се създава нова ал. 2:</p> <p>- „(2) Държавата гарантира, че Съветът за електронни медии разполага с подходящи финансови и човешки ресурси, както и с правомощия, предвидени от закона, за ефективно изпълнение на функциите си и допринасяне към дейността на ERGA.“</p> <p>КОЙ в държава гарантира по ал.2, за да отговори на обществения интерес как ще го прави гарантирането? Кой механизъм в кой закон се визира тази държавна гаранция? В този дух е създаден и новия Член 33а.</p>	<p>Разпоредбата е премахната от законопроект по бележка на Министерството на финансите.</p>
--	---	---

<p>A1 ЕАД - постъпило на портала за обществени консултации</p>	<p>Член 8а, алинея 1 и 2 да се измени, както следва:</p> <p>„(1) Доставчиците на аудио-визуални медийни услуги гарантират, че съдържанието на новинарските и актуалнопублицистичните предавания с политическа и икономическа тематика постепенно става достъпно за хората с увредено зрение или слух.</p> <p>(2) Доставчиците по алинея първа предоставят на Съвета за електронни медии:[...].“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Целта на предвидената законова разпоредба е да гарантира правото на една не малка част от обществото - лицата с увреждания и възрастните хора, да участва и да се включва в обществения живот. Тази цел се реализира не само чрез осигуряване на актуално-публицистична информация, но и чрез образователно, културно, развлекателно съдържание. Ето защо законът не разграничава предаванията по вид и жанр, предвиждайки изискванията за достъпност на медийните услуги. Отчитайки, че привеждането на медийните услуги в съответствие с изискванията на достъпност ще изисква време и ресурс, ЗИД на ЗРТ, в съответствие с Директива (ЕС) 2018/1808, говори за „постепенно“, а не в даден, конкретен момент изпълнение,</p>
--	---	---------------------	---

	<p>Предлагаме следните изменения в текстовете на чл. 125к:</p> <p>Във връзка със създаването на т.6 в чл.125, ал.2, която въвежда нов шести раздел в регистъра, воден от Съвета за електронни медии, предназначен за платформите за споделяне на видеоклипове, предлагаме към чл.125к да се добави нова ал.7, в която да се определят данните, съдържащи се в регистъра по ал. 2, т. 6, както следва:</p> <p>„(7) В регистъра по ал. 2, т. 6 се включват следните данни: [...]“</p>	<p>Не се приема</p>	<p>като предвижда изготвяне на планове за тригодишен период. В подкрепа на горното са преамбюли 22-24 и чл. 7 на Директива (ЕС) 2018/1808.</p> <p>В проекта на ЗИД на ЗРТ е предвидена ал. 7 към чл. 125ж от ЗРТ.</p>
	<p>Предлагаме следните изменения в текстовете на чл. 125с и чл.125к:</p> <p>„Чл. 125с (1) Лица по чл. 125р подават до Съвета за електронни медии уведомление по образец, което съдържа:</p> <p>1. идентификационни данни - наименование (фирма), седалище и адрес на управление и съответния единен идентификационен код;</p>	<p>Не се приема</p>	<p>С проекта на ЗИД се разширява предметният обхват на закона с услугите на платформите за споделяне на видеоклипове. Режимът към лицата, които ще осъществяват тази дейност е уведомителен, като те подлежат на</p>

	<p>2. интернет адрес (URL) на платформата за споделяне на видеоклипове;</p> <p>4. териториален обхват;</p> <p>5. телефон, факс, електронен адрес, адрес за кореспонденция и лице за контакти;</p> <p>6. предполагаема дата за стартиране на дейността.</p> <p>(2) Уведомлението по ал. 2 се подава на български език.</p> <p>(3) В случай на непълнота на уведомлението по чл. 125с, ал. 1 в 7-дневен срок от получаването му Съветът за електронни медии писмено уведомява лицето да отстрани непълнотите.</p> <p>(4) Съветът за електронни медии вписва лицето в регистъра по чл. 125к, ал. 2, т. 6 в 14-дневен срок от датата на получаване на уведомлението или от датата отстраняването на непълнотите и недостатъците по реда на ал. 2 и 3.</p> <p>Чл. 125т (1) Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове изготвят общи условия за уреждане на отношенията с крайните потребители.</p> <p>(2) Общите условия на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове задължително съдържат най-малко:</p> <p>1. идентификационни данни на</p>	<p>вписване в публичния регистър, поддържан от СЕМ.</p> <p>С оглед признатото значително въздействие, което имат услугите и доколкото те улесняват възможността потребителите да формират и влияят на мнението на други потребители, разпоредбите и на Директива (ЕС) 2018/1808 и на ЗИД на ЗРТ целят осигуряване на защита на непълнолетните от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза, насилие и тероризъм.</p> <p>В този смисъл е обособено предложението в чл. 125т съгласуване на общите условия за ползване на услугите за видеосподеляне от Съвета за електронни медии.</p> <p>Доколкото изискванията към общите условия са разписани в закона и регулаторът ще удостовери (съгласува) съответствието с него, доводите за „прекомерна</p>
--	--	---

	<p>доставчика на услуги на платформа за споделяне на видеоклипове – наименование, седалище и адрес на управление;</p> <p>2. условия за ползване на услугите на платформата за видео споделяне;</p> <p>3. основни права и задължения на потребителите на услугите на платформата за споделяне на видеоклипове;</p> <p>4. описание на мерките по чл. 19д, ал.6 и 8;</p> <p>5. отговорности и санкции при неизпълнение на общите условия;</p> <p>6. условия и ред за ограничаване достъпа до съдържание или до услугите на платформата при нарушения от страна на потребителите.</p> <p>(3) Съветът за електронни медии може да дава задължителни указания на Доставчиците на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове относно спазването на ал. 2.</p> <p>(4) Общите условия се публикуват на интернет страницата на доставчика на услуги на платформи за споделяне на видеоклипове, като се осигурява лесен, пряк и бърз достъп до тях.</p> <p>По изменението, въведено с §43</p> <p>Предложение и мотиви:</p> <p>Считаме, че определянето на един и</p>	<p>Не се приема</p>	<p>административна тежест” се явяват неоснователни</p> <p>Предвиденият в проекта на ЗИД обем рекламни спотове и спотове за телевизионен пазар в</p>
--	---	---------------------	---

	<p>същи процент за дела на рекламните спотове в най-гледаемия интервал от време и интервалът с ниска гледаемост, от една страна, не съответства на утвърдените практики в тази насока и, от друга страна, до голяма степен обезсмисля наличието на самата разпоредба. Затова предлагаме да бъде определен повисок процент на рекламните спотове в гледаемия интервал, който съответства на добрите практики в медийната сфера.</p>		<p>интервалите 06:00 - 18:00 ч. и 18:00 - 00:00 ч. е изцяло в съответствие с Директива (ЕС) 2018/1808.</p> <p>Директивата за аудиовизуални медийни услуги дава свободата на държавите-членки да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани с нея, но обратната възможност не би била в съответствие с правото на Съюза.</p>
--	--	--	---

Красимира Стефова

Главен секретар на
Министерство на културата

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 784

от 29 октомври 2020 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на културата да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

/Жана Кадънкова/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02.01-112.....

... 29 октомври ... 2020 г.

ДО

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	002-01-62
Дата	30.10.2020 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО
СЪБРАНИЕ

10:50
Сф

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №784..... на Министерския съвет от 2020 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 050-01-260/30.10. 2020 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за радиото и телевизията, № 002-01-62, внесен от Министерски съвет на 30.10.2020 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по културата и медиите

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по въпросите на децата, младежта и спорта
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЕМИЛ ХРИСТОВ

